

ଉ
ଚ
ି
ଦ
ନ

ପ୍ରକୃତି ରଙ୍ଗ ଜାଣିବେ ଚଳିତ

ରଙ୍ଗ ଥିଲେ ହିଁ ସାରା ଦୁନିଆ ସୁନ୍ଦର । ହେଲେ
ବେଳେବେଳେ ଏଥିରେ ଦେଖାଯାଏ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ।
ସାଧାରଣତଃ ଯେଉଁ ରଙ୍ଗକୁ ନେଇ କୌଣସି
ପ୍ରାଣୀ ବା ପ୍ରକୃତିର କିଛି ସୃଷ୍ଟି ପରିଚିତ
ହୋଇଥାଏ, ତା'ର ବିପରୀତ ରଙ୍ଗରେ
ଦେଖିବାକୁ ମିଳନ୍ତି ଏମାନେ । ଫଳରେ ତାହା
ମଣିଷ ପାଇଁ ପାଲଟିଯାଏ ବିସ୍ମୟ..

ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ

୩

ହୋଲି ପୂର୍ବରୁ କ'ଣ କରିବେ

ଏମିତି କିଛି ଜିନିଷ ରହିଛି; ଯାହାକୁ ଘରେ ରଖିଲେ ବାସୁଦେବ ଉପୁଜିବା ସହ ନକାରାତ୍ମକ ଊର୍ଜା ବଢ଼ିଥାଏ। ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂରତେ ଘରୁ କାଢ଼ିଦେବା ଦରକାର। ଯଦି କାଢ଼ି ନାହାନ୍ତି, ତା' ହେଲେ ହୋଲି ପୂର୍ବରୁ ଏସବୁକୁ ଘରୁ କାଢ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ...

- * ଭଙ୍ଗାରୁଜା ବାସନକୁସନ ଦ୍ୱାରା ଘରେ ନକାରାତ୍ମକ ଊର୍ଜା ପ୍ରଭାବ ବଢ଼େ। ଧନ ଓ ସମୃଦ୍ଧିରେ ବାଧା ଉପୁଜେ। ତେଣୁ ହୋଲି ପୂର୍ବରୁ ଘରେ କିଛି ଭଙ୍ଗାରୁଜା ବାସନକୁସନ ଥିଲେ ତାହାକୁ ଘରୁ ବାହାର କରିଦେବା ଦରକାର।
- * ବ୍ୟବହାର କରୁ ନ ଥିବା ପୁରୁଣା ପୋଷାକପତ୍ରକୁ ବି ଘରେ ରଖିଲେ ଘର ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଦେଖାଯାଇଥାଏ; ଯାହାକି ମାତା ଭକ୍ଷଣୀଙ୍କୁ ଆଦୌ ପସନ୍ଦ ନୁହେଁ। ତେଣୁ ହୋଲି ଅବସରରେ ଏହାକୁ ବି ଘରୁ କାଢ଼ି ଦେଇପାରିବେ।
- * ପୁରୁଣା ଜୋତା କିମ୍ବା ପୁରୁଣା ଫର୍ନିଚର ଯାହା ଆଉ ବ୍ୟବହାରଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ; ସେସବୁକୁ ବି ହୋଲି ଅବସରରେ ଘରୁ କାଢ଼ି ଅଳିଆବାଲାକୁ ଦେଇଦେବା ଆବଶ୍ୟକ। ନଚେତ୍ ଏହାଦ୍ୱାରା ବି ଘରେ ବାସୁଦେବ ଉପୁଜିବାର ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ।
- * ଜ୍ୟୋତିଷଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ, ଘରେ ଦେବାଦେବୀଙ୍କର ଖଣ୍ଡିତ ମୂର୍ତ୍ତି ରଖିବା ବି ଆଦୌ ଶୁଭକର ନୁହେଁ। ତେଣୁ ହୋଲି ଅବସରରେ ଯଦି ଘରେ କିଛି ଦେବାଦେବୀଙ୍କ ପୁରୁଣା ଫଟୋ କିମ୍ବା ମୂର୍ତ୍ତି ରହିଛି, ତାହାକୁ ପାଣିରେ ବିସର୍ଜନ କରିବା ସହ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଦେବାଦେବୀଙ୍କ ନୂଆ ମୂର୍ତ୍ତି କିମ୍ବା ଫଟୋ ଆଣିବା ଘର ପାଇଁ ଶୁଭ ହେବ।
- * ହୋଲି ପୂର୍ବରୁ ଘରେ ଯଦି କିଛି ଭଙ୍ଗା କାଚ କିମ୍ବା ଦର୍ପଣ ରହିଛି, ତାକୁ ବି ଘରୁ କାଢ଼ି ଫୋପାଡ଼ିଦେବା ଦରକାର। ଏହା ବି ଘରକୁ ବାସୁ ସମସ୍ୟା ଟାଣି ଆଣିଥାଏ।

ଏ ସପ୍ତାହର ରାଶିଫଳ | ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ୟା ବିଶାରଦ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମହାପାତ୍ର | **ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୫-୩୦**

ମେଷ	ବୃଷ	ମିଥୁନ	କର୍କଟ	ସିଂହ	କନ୍ୟା
ଆରୋଗ୍ୟଲାଭରୁ ଆଶ୍ରୟ, ବନ୍ଧୁ ସହାୟତାରେ କୃତଜ୍ଞତା, ଅତିଥି ସେବାରୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ, ଅର୍ଥଲାଭରୁ ଆନନ୍ଦ, ଭୁଲ୍ କାମରୁ ଅନୁତାପ, କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ, ସନ୍ତାନହେତୁକ ଦୁର୍ଘଟା, ଅପ୍ରେମଭାଷଣରୁ ଅଶାନ୍ତି ॥	ବନ୍ଧୁବନ୍ଧୁ ହେବେ, ଦୂରଯାତ୍ରା କରିପାରନ୍ତି, ଅପଦସ୍ତ ହୋଇପାରନ୍ତି, ବୈବାହିକ ସମ୍ପର୍କ ଆଲୋଚନା, ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ, ବ୍ୟବସାୟିକ ଉନ୍ନତି, ବାଣିଜ୍ୟରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ, ମନୋରଞ୍ଜନର ମଉଜା ॥	ଭ୍ରାତୃ ସମ୍ପର୍କରେ ସୁଧାର, ସାମାଜିକ ସମ୍ମାନ ପ୍ରାପ୍ତି, ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ ହେବେ, ସାହିତ୍ୟକୃତିତ୍ୱ ପ୍ରଶଂସା, କର୍ମକ୍ଷମା ବିବାଦ ବଢ଼ିବ, ରୁଗ୍ଣ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରେ ଉନ୍ନତି, ପରିସ୍ଥିତିର ସାମାନ୍ୟତା କରିବେ, ଯାନବାହନ ମରାମତି, ବନ୍ଧୁଗୃହକୁ ଯାତ୍ରା ॥	ଭାବପ୍ରବଣତା ବଢ଼ିବ, ଶୁଣାଣି ବିଳମ୍ବରୁ ମନସ୍ତାପ, ଏକେଡ୍ରିମ୍ଭିସ୍ତ୍ର ପ୍ରସାର, ସାମାଜିକତାରେ ପ୍ରଶଂସା, ନୂତନ କର୍ମାରମ୍ଭ, ଅସୁସ୍ଥତା ଅନୁଭବ, ଧନ ଓ ସମ୍ମାନ ପାଇବେ, ପ୍ରତିଦେଶୀକ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ, ଶୁଭଖବର ପ୍ରାପ୍ତି ॥	ବୁଝାମଣା ଠିକ୍ ରହିବ, ସମସ୍ୟା ଦୂର ହେବ, ପାରିଶ୍ରମିକ ପାଇବେ, ନୂତନ କର୍ମ ସଂଗ୍ରାମ, ବ୍ୟସ୍ତ ରହିପାରନ୍ତି, ପ୍ରଶାସନିକ ତତ୍ପରତା, ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରନ୍ତି, ପରିବହନରେ ବିବାଦ, ଜ୍ରାନ୍ତାବକଳିତ୍ରରେ ସମସ୍ୟା ॥	ସମସ୍ୟା ସୁଧାରି ନେବେ, ଛୁଟି ଅନୁକୂଳ ରହିବ, କାମ ଉତ୍ସାହପ୍ରଦ ହେବ, ମିଥ୍ୟା ଗୁଳିବ ଶୁଣିପାରନ୍ତି, ସହକର୍ମୀଙ୍କ ପରାମର୍ଶ, ମନ ସୁସ୍ଥି ରହିବ, ମନଃକୋସ୍ତର ପ୍ରସ୍ତୁତି, ଗୃହସଜ୍ଜା ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ, ଧର୍ମାନ୍ୱେଷନରୁ ପ୍ରେରଣା, ପାରିବାରିକ ଅଶାନ୍ତି, ଆଶା ପୂରଣ ହେବ ॥

ତୁଳା	ବିଛା	ଧନୁ	ମକର	କୁମ୍ଭ	ମୀନ
ଅଭିଳାଷ ପୂରଣ, କର୍ମଜ୍ଞାଳ ବଢ଼ିବ, ଅର୍ଥପ୍ରାପ୍ତି ହେବ, ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ଅପପ୍ରଚାର, ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପରାମର୍ଶ, ମନୋବଳ ବୃଦ୍ଧିପାଇବ, ଆଶା ଫଳବତୀ ହେବ, ଦୁଃସହାୟକ କାମରେ ଅନୁପ୍ରବେଶ, ତେଜସବ୍ ଲାଗି ରହିବ, ଆଶଙ୍କା ଦୂର ହେବ ॥	ମାନସିକ ଅସ୍ଥିରତା, କର୍ମବ୍ୟସ୍ତତା ବଢ଼ିବ, ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଙ୍ଗଳାଭ, ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ବ୍ୟସ୍ତତା, ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପରାମର୍ଶ, ସହକର୍ମୀଙ୍କ ପରାମର୍ଶ, ପୂର୍ବପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ, କ୍ରମିକରୋଗର ପୀଡ଼ାବୁଦ୍ଧି, ପାରିବାରିକ ଅସହଯୋଗ ॥	ସାହସିକ ପଦକ୍ଷେପ, କଳାକୌଶଳ ପ୍ରଦର୍ଶନ, ଉଚ୍ଚ ପ୍ରଶଂସିତ ହେବେ, ସାମାଜିକ ଆସ୍ଥର କର୍ମ, ରୁଗ୍ଣତାପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍ପତି ନେବେ, ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ହୋଇଯିବ, ଭୁଲ୍ ବୁଝାମଣା ସୃଷ୍ଟି, ପରିବାର ଲୋକଙ୍କ ସହଯୋଗ ପ୍ରାପ୍ତି, ପୁଷ୍ପଶାନ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ॥	ସୁସ୍ଥ ମାନସିକତା, କର୍ମଦକ୍ଷତାର ପ୍ରଶଂସା, ପତୋଶୀଳ ସହାୟତା, ସମ୍ପର୍କ ମଧୁର ରହିବ, ଖଳଲୋକଙ୍କ ଶତ୍ରୁତା, ସମାଲୋଚିତ ହୋଇପାରନ୍ତି, ବଳେୟା ଅର୍ଥ ଆଦାୟ, ଭୁଲ୍ କାମ କରିପାରନ୍ତି, ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଉପରେ ସନ୍ଦେହ, ବୁଝାମଣା ଠିକ୍ ରହିବ, ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରରୁ ହୋଇପାରନ୍ତି ॥	ପ୍ରତୀକ୍ଷିତ ଖବର ପାଇବେ, ଭାଗବନ୍ଧ୍ୟାରେ ଚଣାଓଡ଼ରା, ପୂଜନମାଳା ସମସ୍ୟା, ପିତାଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରେ ଉନ୍ନତି, ପତୋଶୀ ସହ ସମ୍ପର୍କ ବୃଦ୍ଧି, ଅତିଥିସେବାକୁ ଆନନ୍ଦ, ମନ ଉଦାସ ରହିବ, ଯାନ୍ତ୍ରିକତ୍ୱକୁ ଯାତ୍ରା ବିଳମ୍ବ, ଶିଳ୍ପବାଣିଜ୍ୟର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ॥	ଯାତ୍ରା ସ୍ମୃତି ରହିଯିବ, ସ୍ମୃତିକାମ ସ୍ମରଣିତ ହେବ, ଅତୀତ ରୋମଞ୍ଚନରେ ପଶୁତାପ, ଦ୍ରବ୍ୟ ନଷ୍ଟରୁ ସେବା, କର୍ମ ପୁଷ୍ଟ ହେବେ, ଖୋଜୁଥିବା ଜିନିଷ ପାଇବେ, କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରୁ ଅଭିଯୋଗ, ଅନିପ୍ରାକ୍ତନ ପାତା, ତୀର୍ଥତନର ସୁଯୋଗ, ଆନ୍ୱେଷନିକ କାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ ॥

ପ୍ରାକୃତିକ ରଙ୍ଗରେ ଖେଳନ୍ତୁ ହୋଲି...

କେମିକାଲମୁକ୍ତ ରଙ୍ଗରେ ହୋଲି ଖେଳିଲେ ଇନ୍ଦ୍ରେକ୍ସନ୍ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ। ତା' ସହ ଏହା ପର୍ଯ୍ୟାବରଣ ପାଇଁ ବି ହାନିକାରକ ହୋଇଥାଏ। ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ଅନେକେ ପ୍ରାକୃତିକ ରଙ୍ଗରେ ହୋଲି ଖେଳିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି; ଆଉ ଯାହାକୁ ତିଆରି କରିବା ବି ବହୁତ ସହଜ। ଯେମିତିକି: ନାଲି ରଙ୍ଗ ପାଇଁ ନାଲି ମହାର ହେଉ କି ନାଲି ଗୋଲାପ ପୁଲ୍ଲର ପାଖୁଡ଼ାକୁ ବାଟି ଏହି ରଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିହେବ। ସେହିପରି ଡାଳିମ୍ବର ଚୋପାକୁ ପାଣିରେ ଫୁଟାଇଲେ ସେଥିରୁ ବି ହାଲୁକା ନାଲି ରଙ୍ଗ ବାହାରିଥାଏ। ଏହି ପାଣିକୁ ମଧ୍ୟ ହୋଲି ଦିନ ନାଲିରଙ୍ଗ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିହେବ। ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗ ପାଇଁ ଗେଣ୍ଡୁ ପୁଲ୍ଲର ପାଖୁଡ଼ାକୁ ବାଟି ପ୍ରାକୃତିକ ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗ ତିଆରି କରାଯାଇପାରିବ। ଶୁଖିଲା ଗୁଣ୍ଡ ହଳଦୀ ହେଉ କିମ୍ବା ବଟା ହଳଦୀକୁ ବି ହୋଲି ଦିନ ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିହେବ। ବେସନ ସହ ହଳଦୀଗୁଣ୍ଡ ମିଶାଇ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାକୃତିକ ହଳଦୀ ରଙ୍ଗର ଫଗୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିହେବ। ସେହିପରି ବିନ୍ଦୁ ଗୁଣ୍ଡକୁ ପାଣିରେ ଫୁଟାଇଲେ ସେଥିରୁ ମାଜେଣ୍ଡା ରଙ୍ଗ ବାହାରିଥାଏ। ଏହି ପାଣିକୁ ଅଣ୍ଟାକରି ହୋଲି ଦିନ ଏଥିରେ ଖେଳିପାରିବେ।

ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ପଳାଶପୁଲ୍ଲକୁ ରାତି ସାରା ପାଣିରେ ଭିଜେଇ ରଖିଲେ ସେଥିରୁ ହାଲୁକା ନାରଙ୍ଗୀ ରଙ୍ଗ ବାହାରିଥାଏ; ଯାହାକୁ ହୋଲି ଦିନ ବି ବ୍ୟବହାର କରିହେବ। ତାଜା ନିମ୍ବପତ୍ରକୁ ଭଲଭାବେ ଖରାରେ ଶୁଖାଇ ଗୁଣ୍ଡକରି ସେଥିରେ କିଛି ରନ୍ଧନ ପାଉଡ଼ର ମିଶାଇ ଏକ ପେଷ୍ଟ ତିଆରି କରିବେ। ଏହା ସବୁଜ ରଙ୍ଗର କାମଦେବ।

ପାଠକୀୟ

* ଭ୍ରାଗନ୍ ପୁତ୍ର ଦିନେ ପରିଚିତ ଥିଲା ବିଦେଶୀ ଫଳ ଭାବେ। ହେଲେ ଏହାର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟଗତ ଗୁଣ ଆକୃଷ୍ଟ କରିଛି ଏବେ ଓଡ଼ିଶା ଚାଷୀଙ୍କୁ। ତେଣୁ ଏଭଳି ଏକ ସମୟୋପଯୋଗୀ ଆଲୋଖ୍ୟକୁ ନେଇ ଉପପଲ୍ଲପନା ହୋଇଥିବା ଏଥରର ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ 'ଓଡ଼ିଶାରେ ଭ୍ରାଗନ୍ ପୁତ୍ର' ଏକ ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ବିଷୟ ଥିଲା। 'ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟୋପଯୋଗୀ ଧନିଆପତ୍ର', 'ଅସମୟରେ ରୁଟି ପାଉଥିଲେ' ଆଦି ପାଠରୁ ବହୁ ଉପାଦେୟ କଥା ଜାଣିହେଲା।

- ପୂଜେଶ ଡ୍ରୀପାଠୀ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼

* ଭ୍ରାଗନ୍ ପୁତ୍ର; ଯାହା ଦିନେ ଭିବର୍ତ୍ତାନ, ମାଲେସିଆ, ଥାଇଲାଣ୍ଡ, ଫିଲିପାଇନ୍ସ ତଥା ଆମେରିକା ଭଳି ଦେଶରେ ଚାଷ କରାଯାଉଥିଲା। ହେଲେ ଏବେ ଏହାର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟଗତ ଗୁଣ ଏବଂ ଚାଷ କରିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ବିଷୟରେ ଅବଗତହୋଇ କେବଳ ଭାରତରେ ନୁହେଁ, ଓଡ଼ିଶାରେ ବି ଏହି ଚାଷକୁ ଲୋକେ ଆପଣେଇଲେଣି। ଏହାକୁ ନେଇ ଛୁଟିଦିନରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ବେଶ୍ ମନସ୍ତୁଆଁ ହୋଇଥିଲା। 'ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଯୋଗ' ଶୀର୍ଷକ ଆଲୋଖ୍ୟଟି ବି ବେଶ୍ ଶିକ୍ଷଣୀୟ ଥିଲା।

- ରାଜେଶ କୁମାର ଦାସ, କେନ୍ଦୁଝର

* ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ପୃଷ୍ଠାରୁ ସାହିତ୍ୟିକା ପାରମିତା ଷଡ଼ଙ୍ଗୀଙ୍କ ଜୀବନୀ ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିବାରୁ ଖୁସି ଲାଗିଲା। ସୂଜନ ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'ରୁଟି' ଶୀର୍ଷକ ଗପଟି ବେଶ୍ ହୃଦୟସ୍ପର୍ଶୀ ଥିଲା। ସିନେମା ପୃଷ୍ଠାଟି ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗୁଥିଲା। ଖାସକରି ଏଥିରେ ସ୍ଥାନିତ 'କ୍ରିଡ଼ ସାନୁ' ଫଟୋଟି ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଉଥିଲା। ତିତ୍ତଶିଳ୍ପୀ ତଥା ସାହିତ୍ୟିକ ଡ. ଗୌରହରି ରାଉତଙ୍କ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାରର ଅନୁଭୂତିଟି ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ଥିଲା।

- ଶୁଭଶ୍ରୀ ପ୍ରଧାନ, ସମ୍ବଲପୁର

* ତିତ୍ତଶିଳ୍ପୀ କ୍ରିଡ଼କ୍ରିଷ୍ଣା ପଣ୍ଡାଙ୍କ ଜୀବନୀ ସୁବପ୍ତିକ ପାଇଁ ବେଶ୍ ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ଥିଲା। ମଡେଲ ମିରରରେ କେବଳ ବେଶ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡସମ୍ ଲାଗୁଥିଲେ। ସହର ପୃଷ୍ଠାରୁ ଅରମ୍ଭେଲ୍ ବିର୍ ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିହେଲା। ବିଦିଆ ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'କ୍ଷୀରର ରଙ୍ଗ ଧଳା କାହିଁକି' ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ବି ଅନେକ ନୂଆ କଥା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଲା।

- ସ୍ମୃତିରଞ୍ଜନ ପଟ୍ଟନାୟକ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

* ଏଥରର ବ୍ୟଙ୍ଗ 'ପିଏଚ୍ ବିସମୟ' ଶୀର୍ଷକ ପାଠଟି ଶିକ୍ଷଣୀୟ ହେବା ସହ ମନସ୍ତୁଆଁ ବି ଲାଗୁଥିଲା। ସେହିପରି ବ୍ୟାକପେଜ ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'ବିକ୍ ଉପରେ ସହର', 'ଜୋତା ପିନ୍ଧି ମାରାଧନ ବୌଦ୍ଧି ବଚକ' ଏବଂ 'ଗଛରୁ ଫଳ ନୁହେଁ ଝୁଲୁଛି ଘଣ୍ଟା' ଆଦି ଶୀର୍ଷକ ପାଠ ତଥ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ସହ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ବି ଲାଗୁଥିଲା।

- ପ୍ରତିରଞ୍ଜନ ଘଡ଼େଇ, ଭବାନିପାଟଣା

ବିଶେଷ ଟିପ୍ପଣୀ

ଏଥରର ପ୍ରଚ୍ଛଦରେ ଥିଲା ଓଡ଼ିଶାରେ ଭ୍ରାଗନ୍ ପୁତ୍ର, ଶିଖାଇଲା ଅନେକ କଥା ଦେଲା ଚାଷର ନୂଆ ବାର୍ତ୍ତା। ସାଥୀ, ସହର ଓ ସୂଜନ ତା' ସାଙ୍ଗକୁ ପୁଣି ଥିଲା ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାରର ନିଆରା କଥାମାନ। ସେଥିପାଇଁ ହେ ଛୁଟିଦିନ ଷୋହଳକ୍ରିଡ଼ ପୃଷ୍ଠା ରୁମ୍ ଲାଗେ ସର୍ବୋତ୍ତମ।

- ରାଜେଶ କୁମାର ମହାନ୍ତି, ଚକ୍ରତୀର୍ଥ ରୋଡ୍, ପୁରୀ

ପ୍ରକୃତି

ରଙ୍ଗ କରେ ଚକିତ

ରଙ୍ଗ! କାହାକୁ ବା ଭଲ ନ ଲାଗେ ।
 ରଙ୍ଗ ଥିଲେ ହିଁ ତ ଜୀବନ ଓ ସାରା ଦୁନିଆ ଲାଗେ
 ସୁନ୍ଦର । ତା'ଛଡା ଏଇ ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ଥିବା କ୍ଷୁଦ୍ର
 ଜୀବମାନଙ୍କୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପଶୁପକ୍ଷୀ, ବୃକ୍ଷଲତା,
 ପାହାଡ଼, ପର୍ବତ ସବୁର ଥାଏ ନିଜସ୍ୱ
 ଏକ ରଙ୍ଗ । ଯାହା ତା'ର ପରିଚୟକୁ ବି
 ବହନ କରେ । ଏଇ ଯେମିତି ନୀଳ
 ଆକାଶ, ସବୁଜ ବନାନୀ, ହେଲେ
 ବେଳେବେଳେ ଏଥିରେ ଦେଖାଯାଏ
 ବ୍ୟତିକ୍ରମ । ସାଧାରଣତଃ ଯେଉଁ
 ରଙ୍ଗକୁ ନେଇ କୌଣସି ପ୍ରାଣୀ ବା
 ପ୍ରକୃତିର କିଛି ସୃଷ୍ଟି ପରିଚିତ ହୋଇଥାଏ,
 ତା'ର ବିପରୀତ ରଙ୍ଗରେ ଦେଖିବାକୁ
 ମିଳନ୍ତି ଏମାନେ । ଫଳରେ ତାହା ମଣିଷ
 ପାଇଁ ପାଲଟିଯାଏ ବିସ୍ମୟ । ସେମିତି କିଛି ରଙ୍ଗିନ
 ବିସ୍ମୟକୁ ନେଇ ଏଥରର ପ୍ରସଙ୍ଗ...

ରକ୍ତ ଝରଣା: ସୁଉଚ୍ଚ ପାହାଡ଼ିଆ ଅଞ୍ଚଳରୁ କଳକଳ ହୋଇ ବହିଯାଉଥିବା
 ଝରଣାର କାରକେନ୍ଦ୍ର ପରି ପାଣି କାହାକୁ ବା ଭଲ ନ ଲାଗେ । ତେବେ
 ପୂର୍ବ ଆଖ୍ୟାକିଟିକାର ଚେଲର୍ ଗ୍ଲାସିୟରରୁ ପ୍ରବାହିତ ଏକ ଝରଣା କାହିଁ
 କେବେଠାରୁ ମଣିଷ ପାଇଁ ବିସ୍ମୟ ହୋଇ ରହିଆସିଛି । କାରଣ ଏହି
 ଝରଣାର ପାଣି ସାଧାରଣ ନୁହେଁ । ଦେଖିବାକୁ ରକ୍ତ ପରି ଲାଲ ରଙ୍ଗର ।
 ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ଏହି ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଛି, ସେ ସ୍ଥାନରେ ତାପମାତ୍ରା
 ସବୁବେଳେ ମାଇନସ୍ ଡିଗ୍ରୀ ସେଣ୍ଟିଗ୍ରେଡ୍ ରହେ । ତେବେ ବି ଏହି
 ଝରଣା ଅବିରତ ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ ପୁଣି ଗାଡ଼ ଲାଲ ରଙ୍ଗରେ । ୧୯୧୧ରେ
 ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆର ଭୂତତ୍ତ୍ୱବିତ ଗ୍ରିଫିଥ ଚେଲର୍ ପ୍ରଥମେ ଏହି ଅତିଶୟ ଥଣ୍ଡା
 ସ୍ଥାନକୁ ସାହସ କରି ଆସିଥିଲେ ଓ ଉକ୍ତ ରହସ୍ୟମୟ ଝରଣାକୁ ଆବିଷ୍କାର
 କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମେ ସେ ଭାବିଥିଲେ ମାଇକ୍ରୋସ୍କୋପିକ ଲାଲ ଶୈବାଳ
 ପାଇଁ ଏହି ଝରଣାର ଜଳର ରଙ୍ଗ ଲାଲ ହୋଇଥାଇପାରେ । ହେଲେ ପରେ
 ଏହା ଭୁଲ୍ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା । ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ମତରେ, ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ
 ପୂର୍ବେ ଜଳପ୍ରସର ବଡ଼ ଆଖ୍ୟାକିଟିକାରେ ଏହି ହୃଦିତ ସୃଷ୍ଟି ହେଇଥିଲା । ହେଲେ
 ଦୀର୍ଘବର୍ଷର ଚୁଷ୍ଟାରପାତରେ ଉକ୍ତ ହୃଦ ଉପରେ ଗ୍ଲାସିୟର(ଯାହା ଚେଲର୍
 ଗ୍ଲାସିୟର ଭାବେ ପରିଚିତ) ସୃଷ୍ଟି ହେଇଗଲା । ଗ୍ଲାସିୟର ତଳେ ହୃଦିତ ଦିବି
 ରହିଗଲା । ଆଉ ତା'ର ଜଳ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଲୁଣିଆ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା ।
 ଏହି ଲବଣାକ୍ତ ଜଳରେ ଭରପୂର ମାତ୍ରାରେ ଆଇରନ ବି ଅଛି । ଫଳରେ
 ହୃଦର ଜଳ ବାହାରକୁ ଆସି ଝରଣାଭାବେ ପ୍ରବାହିତ ହେବା ବେଳେ ତାହା

ଅନୁଜାନ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସି ଅକ୍ସିଡେସନ୍
 ହୋଇ ଲାଲ ରଙ୍ଗ ହୋଇଯାଏ । ତେବେ
 ଆଉ କେହି କେହି କୁହନ୍ତି ଏହି ଝରଣାରେ ଆମ୍ଳ
 ଅଛି । ତେଣୁ ଏହାର ରଙ୍ଗ ଏଭଳି । କହିବାକୁଗଲେ
 ଏହି ଲାଲ ରଙ୍ଗର ଝରଣା ପଛର ପ୍ରକୃତ କାରଣ
 ଏବେ ବି ରହସ୍ୟ ଘେରରେ ଅଛି ।
ଗୋଲାପୀ ହୃଦ: ଲବଣାକ୍ତ ହୃଦ, ମଧୁର ହୃଦ କଥା
 ଜାଣିଥିବେ । ହେଲେ ଗୋଲାପୀ ହୃଦ କଥା ଅନେକେ
 ଜାଣି ନ ଥିବେ । ସାଧାରଣତଃ ଦୂରରୁ ହୃଦକୁ ଦେଖିଲେ ନୀଳ
 ରଙ୍ଗର ଦେଖାଯାଏ । ହେଲେ ଏ ହୃଦିତ ଦେଖାଯାଏ ଗୋଲାପୀ
 ଗୋଲାପୀ । ଲାଗେ ସତେ ଯେମିତି କେହି ଏହାର ଜଳରେ
 ଗୋଲାପୀ ରଙ୍ଗ ଭାଳି ଦେଇଛି । 'ପିଙ୍କ୍ ହିଲିୟର ଲେକ' ହେଉଛି
 ଏହାର ନାମ । ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆରେ ଥିବା ଏହି ହୃଦର ଆଉ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର
 କଥା ହେଉଛି ରାତିରେ ଏହା ସାଧାରଣ ହୃଦ ପରି ଦେଖାଯାଏ ।
 ହେଲେ ଦିନରେ ଏହାର ରଙ୍ଗ ଗୋଲାପୀ
 ହୋଇଯାଏ । ୧୮୦୨ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ
 ୧୫ରେ ମାଥ୍ୟୁ ଫିଲ୍ଡର୍ସ୍ ଏହି ହୃଦର ସନ୍ଧାନ
 ପାଇଥିଲେ । ଏହାର କିଛିଦିନ ପରେ ଏହା ସାରା

ପୃଥିବୀରେ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ହୋଇଗଲା । ହୃଦିତ ବେଶି ବଡ଼ ନୁହେଁ । ଏହାର କ୍ଷେତ୍ରଫଳ
 ୨୦୦୦ବର୍ଗ ଫୁଟ୍ । ହୃଦର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ଘନ ଜଙ୍ଗଲ ଘେରିରହିଛି । ତେବେ
 ଏହି ହୃଦରେ ଥିବା ଶୈବାଳ ଓ ବ୍ୟାକ୍ଟେରିଆ ହେଉଛି ଉକ୍ତ ହୃଦ ଗୋଲାପୀ
 ଦେଖାଯିବା ପଛର କାରଣ । ଯଦିଓ ହୃଦରେ ବ୍ୟାକ୍ଟେରିଆ ଓ ଶୈବାଳ ଅଛନ୍ତି
 ତଥାପି ଏହା ଜୀବଜନ୍ତୁ ଓ ମଣିଷ ପାଇଁ ହାନିକାରକ ନୁହେଁ । ଏହି ହୃଦର ଜଳ
 ଅଧିକ ଲବଣାକ୍ତ ମଧ୍ୟ । ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ମତରେ ହୃଦ ଜଳରେ
 ମହଜୁଦ ଥିବା ଲବଣ, ଶୈବାଳ ଓ ବ୍ୟାକ୍ଟେରିଆ
 ଉପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣ ପଡ଼ିଲେ
 ପାଣିର ରଙ୍ଗ ବଦଳି

ଗୋଲାପୀ ହୋଇଯାଏ ।

ସବୁଜ ବାଲିର ବେଳାଭୂମି:

ପ୍ରଶାନ୍ତ ମହାସାଗରରେ ଠିକ୍ ବ୍ରୀପ ଥିବା ଏକ ବ୍ରୀପପୁଞ୍ଜ ଅଛି । ଯାହା ମଧ୍ୟରେ ସବୁଠୁ ବଡ଼ ବ୍ରୀପ ହେଉଛି ହାଡ଼ାଳ ବ୍ରୀପ । ଏହି ବ୍ରୀପରେ ମହାନା ନାମକ ଏକ ଅଜବ ବେଳାଭୂମି ଅଛି । ଏହି ବେଳାଭୂମି ଅଜବ ଏଇଥିପାଇଁ ଯେ, ଏଠି ଥିବା ବାଲି ସାଧାରଣ ନୁହେଁ । କାରଣ ଏହା ସବୁଜ ରଙ୍ଗର । ଏଭଳି ଅଜବ ରଙ୍ଗର ବାଲି ଏହି ବେଳାଭୂମିକୁ ସାରା ପୃଥିବୀରେ ଆକର୍ଷଣର କେନ୍ଦ୍ର କରାଇଛି । ଏହି ବ୍ରୀପ 'ପାପାକୋଲିୟା ବିର୍' ବା 'ଗ୍ରୀନ ବିର୍' ନାମରେ ପରିଚିତ । ଏହାର ବାଲି ସବୁଜ ରଙ୍ଗ ହେବାର କାରଣ କ'ଣ, ତାହା ଜାଣିବାକୁ ଅନେକ ଗବେଷଣା ହୋଇଛି । କିଛି ଗବେଷଣା କହେ କାତ ପରି ସବୁଜ, ହଳଦିଆରଙ୍ଗର ଓଲଟିନ ନାମକ ଖଣିଜ ପଥରର ଛୋଟ ଛୋଟ କଣିକାରେ ଏହି ବାଲି ତିଆରି, ଯାହାକି ସିଣ୍ଡର କୋର୍ ନାମକ ପୁରୁଣା କ୍ୱାଲ୍ୟୁମ୍ପାରୁ ବାହାରିଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ବେଳାଭୂମିର ବାଲି ଏଭଳି ରଙ୍ଗର । ଏହି ସମୁଦ୍ର ତଟକୁ କାର୍ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ବାହନଯୋଗେ ଯାଇ ହେବ ନାହିଁ । ଅଡେଇ କି.ମି. ଚାଲି ଚାଲି ଗଲେ ଏହି ବେଳାଭୂମିରେ ପହଞ୍ଚି ହୁଏ ।

ନୀଳ ଲାଭା: ଇଣ୍ଡୋନେସିଆର ପୂର୍ବ ଜାଭାରେ 'କାଓ୍ୱା ଇଜେନ୍' ନାମକ ଏକ କ୍ୱାଲ୍ୟୁମ୍ପା ରହିଛି । ଏହି କ୍ୱାଲ୍ୟୁମ୍ପାର ବିଶେଷତ୍ୱ ହେଉଛି ଯେ, ଏଥିରୁ ନୀଳ ରଙ୍ଗର ଲାଭା ନିର୍ଗତ ହୁଏ । ଯାହା ଦେଖିବାକୁ ଯେତିକି ସୁନ୍ଦର ସେତିକି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ବି ଲାଗେ । କାରଣ ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି କ୍ୱାଲ୍ୟୁମ୍ପାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଲାଲ ରଙ୍ଗର ଲାଭା ନିର୍ଗତ ହେଇଥାଏ । ହେଲେ ଏହି ଆଗ୍ନେୟଗିରିରୁ ନୀଳ ରଙ୍ଗର ଲାଭା ନିର୍ଗତ ହୁଏ । ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ମତରେ ଏଭଳି ନୀଳ ରଙ୍ଗର ଲାଭା ନିର୍ଗତ ହେବା ପଛର କାରଣ ହେଉଛି, ଏଥିରେ ସଲଫର୍ ର ମାତ୍ରା ବହୁତ ଅଧିକ ଥାଏ । ସଲଫର୍ ଥିବାରୁ ଖାସ୍ କରି ରାତିରେ ହିଁ ଏହି ଲାଭା ଔଜ୍ୱଲ୍ୟମାନ ନୀଳ ରଙ୍ଗର ଦେଖାଯାଏ । ଯାହାର ଦୃଶ୍ୟ ବେଶ୍ ସୁନ୍ଦର ଲାଗେ । ହେଲେ ଏଥିରୁ ସଲଫର୍ ତାଜଅକ୍ୱାଳତ ନାମକ କ୍ଷତିକାରକ ଗ୍ୟାସ ନିର୍ଗତ ହୁଏ । ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ଏହି

ସୂର୍ଯ୍ୟଲୋକରେ ଜଳ ବାଷ୍ପୀଭୂତ ହେବାପରେ ତଳେ ଧଳା ଲୁଣ ପଡ଼ିରହେ । ସାଧାରଣତଃ ଲୁଣ ମରାଯାଉଥିବା ଜମିଗୁଡ଼ିକ ଧଳା ଦେଖାଯାଏ । ହେଲେ ସାନପ୍ରାନ୍ସିସ୍କୋ, ଉପସାଗରୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ୧୬୫୦୦ ଏକରର ଲୁଣମରା ଜମି ଉପର ଦେଇ ଗଲାବେଳେ ଯଦି ତଳକୁ ଦେଖିବେ ଲାଗିବ ସତେ ଯେମିତି କେହି ଭୂମିରେ ରଙ୍ଗିନ ଗ୍ଲାସ୍ ପେଣ୍ଟି କରିଦେଇଛି । ନୀଳ, ସବୁଜ, ଲାଲ, ହଳଦିଆ, ମାଜେଷ୍ଟା ପରି ରଙ୍ଗରେ ଏହି ଲୁଣମରା ଅଗଭୀର ମନୁଷ୍ୟକୃତ ପୋଖରୀ ସଦୃଶ ଜମିଗୁଡ଼ିକ ବେଶ୍ ଚମତ୍କାର ଲାଗେ । ଏହି ଲୁଣମରା ଜମିଗୁଡ଼ିକ କାରଗିଲ ସଲ୍ଟ ପଣ୍ଡ ନାମରେ ପରିଚିତ । ତେବେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ଏହି ଜମିଗୁଡ଼ିକ ଏଭଳି ରଙ୍ଗିନ ହୁଏ କେମିତି । ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ମତରେ ଜଳର ଲବଣତା ବଢ଼ିବା ସହ ସେଥିରେ ପ୍ରାକୃତିକଭାବେ କିଛି ମାଇକ୍ରୋଅର୍ଗାନିଜମ୍ ସୃଷ୍ଟି

ବ୍ୟାକ୍ଟେରିଆ ଏବଂ ଡୁନାଲିଏଲା ଜାତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ତା'ଛଡ଼ା ଏହି ଜଳରେ ଥିବା ଶୈବାଳ ବି ଜଳକୁ ରଙ୍ଗିନ କରିବାରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରିଥାନ୍ତି ।

ଗୋଲାପୀ ଝିଣ୍ଟିକା: ଜୀବଜଗତରେ ବି ଅନେକ ପ୍ରାଣୀ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ସାଧାରଣ ରଙ୍ଗ ଉଦ୍ଧରି ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏଇ ଯେମିତି ଝିଣ୍ଟିକା । ଝିଣ୍ଟିକା ତ ସମସ୍ତେ ଦେଖୁଥିବେ ହେଲେ କେବେ ଗୋଲାପୀ ରଙ୍ଗର ଝିଣ୍ଟିକା ଦେଖୁଛନ୍ତି ? ଭାରୁଥିବେ ଝିଣ୍ଟିକା ପୁଣି ଗୋଲାପୀ ରଙ୍ଗର ! ହିଁ ଏହି ରଙ୍ଗର ଝିଣ୍ଟିକା ଅଛନ୍ତି । କିଛି ବୈଜ୍ଞାନିକ କୁହନ୍ତି, ଝିଣ୍ଟିକାର ଏଭଳି ରଙ୍ଗ ଏରିଥରିନ୍ ନାମକ ଜେନେଟିକ ମ୍ୟୁଟେସନ୍ ଯୋଗୁ ହୋଇଥାଏ । ଆଉ ଏହା ବହୁତ ବିରଳ । କିଛି ଗବେଷକଙ୍କ ମତରେ ଏହା ଏକ ଛତୁବେଶୀ ପତଙ୍ଗ । ଯେକି ପୁଲ ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ରଙ୍ଗ ଯୋଗୁ ଆରାମରେ ଲୁଚିପାରେ ।

ନୀଳ ଚିଲୁଡ଼ି: ଚିଲୁଡ଼ି ଅନେକଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଖାଦ୍ୟ । ଏହି ଚିଲୁଡ଼ି ସାଧାରଣତଃ ଧଳା ଅବା ବଡ଼ ବଡ଼ ଚିଲୁଡ଼ି ଲାଲ ରଙ୍ଗର ବି ଥାଆନ୍ତି । ହେଲେ ଆମେ ଏଠି ଯେଉଁ ଚିଲୁଡ଼ି କଥା କହୁଛୁ ତାହା ନୀଳ ରଙ୍ଗର, ଯାହାକି ବହୁତ ବିରଳ । ପ୍ରତି ୨ ମିଲିୟନରେ ଗୋଟିଏ ଏଭଳି ଦେଖିବାକୁ ମିଳନ୍ତି । ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ମତରେ ଆନୁବଂଶିକ ବିସଙ୍ଗତିର ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ ଚିଲୁଡ଼ି ନୀଳରଙ୍ଗର ହୋଇଥାନ୍ତି । ନୀଳ ଚିଲୁଡ଼ି ଜାଲରେ ଧରାପଡ଼ିବାର ସମ୍ଭାବନା ୨୦୦ ମିଲିୟନରେ ୧ ବୋଲି ଧରାଯାଏ ।

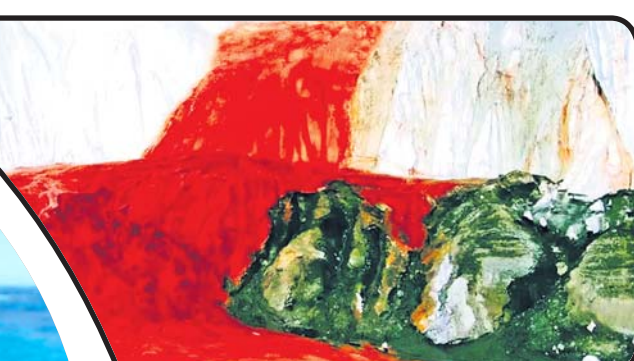
ସବୁଜ ହାଡ଼ ଓ ସବୁଜ ରକ୍ତ ଥିବା ଝିଟିପିଟି: ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ଘରର କାନ୍ଥରେ ରାକ୍ତୁଡ଼ି ଥାଏ ଝିଟିପିଟିକର । ଧୂସର ରଙ୍ଗର ଏହି ଝିଟିପିଟିକର ମଣିଷ ପରି ଲାଲ ରଙ୍ଗର ରକ୍ତ ଥାଏ । ତେବେ ପପୁଆ ନିଉ ଗିନି ଓ ସୋଲୋମନ ବ୍ରୀପରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳନ୍ତି ପାରସିନୋହାଏନା ଭିରେନ୍ ନାମକ ଭିନ୍ନ ଧରଣର ଏକ ଝିଟିପିଟି । ଯାହାର ରକ୍ତ

ହୁଅନ୍ତି । ଜଳର ଏଭଳି ରଙ୍ଗ, ତା'ର ଲବଣତା ଓ ସେଥିରେ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ମାଇକ୍ରୋଅର୍ଗାନିଜମ୍ ଜାତ ହୋଇଥାନ୍ତି ତା' ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ଏଥିରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ତିନି ପ୍ରକାରର ମାଇକ୍ରୋଅର୍ଗାନିଜମ୍ ଜାତ ହୋଇଥାନ୍ତି ଯେମିତିକି ସିନେଟୋକୋକସ୍, ହାଲୋ

ସବୁଜ ରଙ୍ଗର ହୋଇଥାଏ । ଏହି ସବୁଜ ରଙ୍ଗ ପିଗମେଣ୍ଟେଶନ ଯୋଗୁ ତା'ର ମା'ସପେଶୀ, ହାଡ଼, କିଭ ଆଦି ମଧ୍ୟ ଔଜ୍ୱଲ୍ୟମାନ ଲାଭନ ଗ୍ରୀନ ରଙ୍ଗର ହୋଇଥାଏ । ବାୟୋଲୋଜିଷ୍ଟ କ୍ରିଷ୍ଟୋଫର ଅଷ୍ଟିନଙ୍କ ମତରେ ପିଗମେଣ୍ଟ ବାହାରୁଥିବା ଏକପ୍ରକାରର ଗ୍ରୀନ ପିଗମେଣ୍ଟ ବିଲିଭରଡିନ୍ ହେଉଛି ସବୁଜ ରଙ୍ଗ ହେବାପଛର କାରଣ । ଏହି ଗ୍ରୀନ ପିଗମେଣ୍ଟ ପାଇଁ ଅନେକ ସମୟରେ ମଣିଷର ଜଣ୍ଡିସ ହେବାସହ ଆହୁତା ସ୍ଥାନ ସବୁଜ ଦେଖାଯାଏ ।

ସତରେ ରଙ୍ଗର ପସରା ଏଇ ପୃଥିବୀରେ ବେଳେବେଳେ ଏମିତି କିଛି ନିଆରା ରଙ୍ଗର ଛିଟା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ, ଯାହା ମଣିଷକୁ ଚକିତ କରେ ସବୁ ସମୟରେ... ।

—ଶିବାନୀ ମହାନ୍ତି

କାଳ ନ ହେଉ ହୋଲି ଖେଳ

—ଡଃ. କମଳାକାନ୍ତ ଜେନା

ରିଙ୍ଗର ପର୍ବ ହୋଲି ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟା କିନ୍ତୁ ଏହି ରଙ୍ଗ ଖେଳିବା ପରେ କାହାର ଆଖି ଜଳୁଛି ତ କାହାର ମୁହଁ ଜଳୁଛି, କାହାର କେଶ ଉପୁଡ଼ି ଯାଉଛି, କିଏ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ କରିପାରୁନାହିଁ, କାହାର ଶରୀରରୁ ଚର୍ମ ବାହାରି ଯାଉଛି ତ ପୁଣି କାହାର ରଙ୍ଗ ଖେଳିବା ପରେ ବାଡ଼ି ଲାଗୁଛି, ହୋଲି ପରେ କାହାର ଆଖିକୁ ଦେଖାଯାଉନାହିଁ, ଆଖି ଲାଲ ପଡ଼ିଛି ... ଏମିତି ଅନେକ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି ରଙ୍ଗ ଖେଳିବା ଦ୍ୱାରା। ଯାହାର ଏକମାତ୍ର କାରଣ ହେଉଛି ରାସାୟନିକ ରଙ୍ଗ। ଏହାର ପ୍ରଭାବ ଏତେ ବେଶି ଯେ, ଯଦି କୌଣସି ଅନ୍ତଃସତ୍ତ୍ୱା ମହିଳା ରାସାୟନିକ ରଙ୍ଗରେ ହୋଲି ଖେଳୁଛନ୍ତି, ତା' ହେଲେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଜନ୍ମିତ ଶିଶୁଠାରେ ଏହାର କୁପ୍ରଭାବ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉଛି। ତେବେ କାଣକୁ କ'ଣ ରହିଛି ଏହି ରାସାୟନିକ ରଙ୍ଗରେ...

ବିଷରେ ତିଆରି ରଙ୍ଗ :

- * କଳାରଙ୍ଗ:** ଉଭୟ ଚରଳ ଓ ଗୁଣ୍ଡ କଳାରଙ୍ଗ ମିଳିଥାଏ । କଳାରଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାଧାରଣତଃ ଲେଡ୍ ଅକ୍ସାଇଡ୍ ନାମକ ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ଏହା ଏକ ବିଷାକ୍ତ ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥ । ଏହି ରସାୟନ ଆମ ଶରୀରରେ ମୁକ୍ତାଶୟଜନିତ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ଲୋକମାନେ ଗାଡ଼ିମୋଟର ଇଞ୍ଜିନରୁ ବାହାରୁଥିବା ପୋଡ଼ା ତେଲ, ବ୍ୟବହୃତ ପୋଡ଼ା ଗ୍ରିଜ୍ ଓ ସାଣ୍ଡିକଳାକୁ ମଧ୍ୟ କଳାରଙ୍ଗ ହିସାବରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଏହା ଆମ ଶରୀରର ଚର୍ମ ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚୟହେବ କ୍ଷତିକାରକ ।
- * ନୀଳରଙ୍ଗ:** ଚରଳ ନୀଳରଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ସାଧାରଣତଃ ପ୍ରସିଆନ୍ ଡିଲ୍ ବ୍ୟବହାର ହୁଏ, ଯେଉଁଥିରେ ଫେରସ୍ ଫେରୋସିଆନାଇଡ୍ ଲବଣର ଅକ୍ସାଇଡ୍ ଥାଏ । ଏହି ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥ ଆମ ଶରୀରରେ ଚର୍ମରୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ସହାୟତା

- କରିଥାଏ । ସେହିପରି ଶୁଖିଲା ନୀଳରଙ୍ଗର ଗୁଣ୍ଡ ପାଇଁ ଜିଙ୍କ ଲବଣ ଓ କୋବାଲ୍ଟ ନାଇଟ୍ରେଟ୍ ଭଳି ରାସାୟନିକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଆମ ଚର୍ମରେ ରୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରେ ।
- * ସବୁଜ ରଙ୍ଗ:** ଚରଳ ସବୁଜ ରଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାଧାରଣତଃ କପର୍ ସଲଫେଟ୍ ନାମକ ବିଷାକ୍ତ ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ଏହି ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥ ଆମର ଶ୍ୱାସ କ୍ରିୟାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ତାସହ ଏହା ଆଖିରେ ପଡ଼ିଲେ ଆଖି ପୋଡ଼େ ଓ ବହୁ ସମୟ ପାଇଁ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ଏପରିକି ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ହରାଇବାର ମଧ୍ୟ ଆଶଙ୍କା ଥାଏ । ସେହିପରି ଶୁଖିଲା ସବୁଜ ରଙ୍ଗ ପାଇଁ ନିକେଲ୍ ସଲଫେଟ୍ ଓ ମେଟାନିଲ୍ ଗ୍ରାନ୍ ଦରକାର । ଏହି ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥଗୁଡ଼ିକ ଚର୍ମ ପ୍ରତି କ୍ଷତିକାରକ ।
- * ରୁପେଲି ରଙ୍ଗ:** ରୁପେଲି ରଙ୍ଗ ତିଆରିରେ ଆଲୁମିନିୟମ୍ ବ୍ରୋମାଇଡ୍ ନାମକ ରାସାୟନିକ ଦ୍ରବ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଆମର ଚର୍ମ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସିଲେ ଜଳାପୋଡ଼ା ଓ ଚର୍ମରୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରେ । ଏହାବାଦ ଏଥିରେ ଜିଙ୍କ୍ ଅକ୍ସାଇଡ୍ ନାମକ ଏକ ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥ ରହିଛି, ଯାହା ଦେଖିବାକୁ ଧଳା ପାଉଡର ପରି । ଏହା ପାଣିରେ ମିଶେ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ରଙ୍ଗ ପରି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ଆଜିକାଲି ରୁପେଲି ରଙ୍ଗର ମାରାତ୍ମକ ରାସାୟନିକ ବାନ୍ଧିସବୁ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ ହୋଲି ଖେଳରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥ ଆମ ଚର୍ମରେ ଲାଗିଲେ ଜ୍ୱଳନ ହୁଏ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଚର୍ମରୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରେ ।
- * ଲାଲ୍ ରଙ୍ଗ:** ହୋଲି ଖେଳରେ ଲାଲ୍ ରଙ୍ଗର ଡେର୍ ଆଦର । କିନ୍ତୁ ଆଜିର ଲାଲ୍ ରଙ୍ଗ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ଭୟଙ୍କର । ଚରଳ ଲାଲ୍ ରଙ୍ଗ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ସାଧାରଣତଃ ପାରଦ ସଲଫାଇଡ୍ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ଏହା ଆହୁରି ଏକ ବିଷାକ୍ତ ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥ । ଆମ ଶରୀରର ଚର୍ମ ଏହି ରସାୟନ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଅଧିକ ସମୟ ଆସିଲେ ତାହା ଚର୍ମ କର୍କଟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଲାଲ୍ ଅବିର ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ଲେଡ୍ ବ୍ରୋମେଟ୍ ଓ ମର୍କ୍ୟୁରି ଆଇଡୋଇଡ୍ ନାମକ ପଦାର୍ଥ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛି । ଏହା ଆମର ଚର୍ମ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସିଲେ ଚର୍ମରେ କ୍ଷତ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ ।
- * ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗ:** ହଳଦିଆ ଅବିର ବା ଶୁଖିଲା ଗୁଣ୍ଡ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପାଇଁ ଅରାମିନ୍, ମେଟାନିଲ୍ ଯେଲୋ ଓ ସନ୍ସେଟ୍ ଯେଲୋ ଭଳି ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ । ଏଗୁଡ଼ିକ ଆମର ଚର୍ମରେ ଲାଗିଲେ ଚର୍ମର ଉପରିଭାଗ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୁଏ । ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣ ପଡ଼ିଲେ ଜ୍ୱଳନ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ଜିଙ୍କ୍ ବ୍ରୋମେଟ୍ ଓ ଜିଙ୍କ୍ ସଲଫାଇଡ୍ ଭଳି ବିଷାକ୍ତ ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛି ।

ଉପରେ ମାତ୍ର ଛଅଟି ରାସାୟନିକ ହୋଲିରଙ୍ଗ ବିଷୟରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ବଜାରରେ ପାଟଳରଙ୍ଗ, କମଳାରଙ୍ଗ, ନୀଳଲୋହିତ ରଙ୍ଗ ଭଳି ଆହୁରି ଅନେକ ନୂଆ ନୂଆ ଉତ୍କଳ ତଥା ଆକର୍ଷଣୀୟ ରଙ୍ଗମାନ ମିଳିଥାଏ । ସେସବୁ ରୋଡାମିନ୍, କ୍ରୋମିୟମ୍ ଆଇଡୋଇଡ୍ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷାକ୍ତ ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥରେ ତିଆରି ହୋଇଥାଏ । ପୁଣି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ ତଥା ଅଧିକ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରିବା ପାଇଁ ଧାତବଗୁଣ୍ଡ, ଜିଙ୍କ୍ଗୁଣ୍ଡ, କାଡ଼ଗୁଣ୍ଡ, ସରୁବାଲି, ଇଞ୍ଜିନରୁ ବାହାରିଥିବା ପୋଡ଼ାତେଲ ଓ ବିଭିନ୍ନ ବିଷାକ୍ତ ତେଲ ଇତ୍ୟାଦି ମିଶାଯାଇଥାଏ । ହୋଲି ଖେଳିବା ସମୟରେ ସେହି ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥଗୁଡ଼ିକ ଆମର ଚର୍ମ, ମୁଣ୍ଡବାଳ ଓ ଚର୍ମ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସିଥାଏ । ଫଳରେ ମୁଣ୍ଡରୁ କେଶ ଝଡ଼େ, ଚର୍ମରୋଗ ଓ ଚର୍ମରୋଗ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ସେହି ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଆମର ପାଟି ଦେଇ ଶରୀର ଭିତରକୁ ଯାଇଥାଏ । ଫଳରେ ଆମର ଯକୃତ, ବୃକ୍କ, ମୁକ୍ତାଶୟ ଓ ପାକସ୍ଥଳୀ ଭଳି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଙ୍ଗସବୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୁଏ । ଖେଳ ସମୟରେ ଆମ କାନରେ ପଶିଥିବା ରାସାୟନିକ ଅବିର ବା ରଙ୍ଗ ହିଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ କାନ ଭିତରେ ଘା' ହେବା, ଭଲ ନ ଶୁଭିବା ଓ ସବୁବେଳେ କାନ କୁଣ୍ଡେଇହେବା ପରି ବିଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରେ । ଏଥିରୁ ସହଜରେ ବୁଝିହେଉଛି, ଆଜିକାଲିର ଆକର୍ଷଣୀୟ ରାସାୟନିକ ରଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ମାତ୍ର ୬-୮ ଘଣ୍ଟାର ଆନନ୍ଦ ଦିଏ ସତ, କିନ୍ତୁ ପରେ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଆମ ଶରୀରରେ ରୋଗ ଆଉ ମନରେ ଦୁଃଖ ଛାଡ଼ିଯାଏ ।

—ପ୍ରାଧ୍ୟାପକ, ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗ, ଉତ୍କଳ ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ମହା ବିଦ୍ୟାଳୟ, —ମୋ: ୯୪୩୯୫୦୧୬୫୧

ପଦ୍ମଶ୍ରୀ ପ୍ରଭାକର

ମୂର୍ତ୍ତିକଳାରେ ତାଙ୍କର ନିଷ୍ଠା ଓ ସାଧନା ତାଙ୍କୁ କେବଳ ରାଜ୍ୟ ନୁହେଁ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ଦେଇଛି ପରିଚୟ..

ପିଲାଟି ଦିନରୁ ସେ ବିଭିନ୍ନ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟମୟ ମନ୍ଦିର ଦେଖିଲେ ଆତ୍ମବିଭୋର ହେଉଥିଲେ। ଘରେ ବାପାଙ୍କ ହସ୍ତଶିଳ୍ପ କାମରେ ସହଯୋଗ କରୁଥିଲେ। ଏଥିପାଇଁ ସ୍କୁଲପଢାକୁ ଅଧାରୁ ବନ୍ଦକରି ଯୋଗଦେଇଥିଲେ ରାଜ୍ୟ ହସ୍ତଶିଳ୍ପ କେନ୍ଦ୍ରରେ। ସମୟକ୍ରମେ ବିଭିନ୍ନ ପଥରରେ ଗଢ଼ିଲେ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର କଳାକୃତି । ହସ୍ତଶିଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ନିଷ୍ଠା ଓ ସାଧନା ତାଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ, ଜାତୀୟ ଓ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ଦେଇଛି ପରିଚୟ। ଜଣେ ସ୍ଥପତିଭାବେ ସେ ନିଜର ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନ ତିଆରି କରିପାରିଛନ୍ତି। ସେ ହେଲେ ପଦ୍ମଶ୍ରୀ ପ୍ରଭାକର ମହାରଣା। ଜନ୍ମ ୨.୯.୧୯୬୦ ମସିହାରେ। ମାତା ହାଡ଼ିମଣି ମହାରଣା। ପିତା- ସାଧୁ ମହାରଣା। ଘର ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାର ଗୋପବୁକ ଅଧୀନ ସୁଜାନଗରରେ । ସେ କୁହନ୍ତି- ଘରେ ବାପା ସେତେବେଳେ ପଥର ଓ କାଠ ଖୋଦନକରି ବିଭିନ୍ନ ମୂର୍ତ୍ତି ତିଆରି କରୁଥିଲେ। ମାମୁ ଧତୁ ମହାରଣା ଏବଂ ବାପାଙ୍କ ପ୍ରେରଣାରେ ସ୍କୁଲପାଠ ଅଧାରୁ ବନ୍ଦକରି ଭୁବନେଶ୍ୱର ପଳାଇ ଆସିଥିଲି। ୧୯୭୫ ମସିହାରୁ ରାଜ୍ୟ ହସ୍ତଶିଳ୍ପ ଭବନରେ ତାଲିମ ନେଲି। କର୍ମଶାଳାରେ ପଥର ମୂର୍ତ୍ତି ଗଢ଼ିଲାବେଳେ କିଛି ଭାଙ୍ଗିବ ନାହିଁ ବରଂ ପଥରକୁ ଖୋଦନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ। ମୂର୍ତ୍ତିଟିଏ ଗଢ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ମୋ ମନରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବନା ଜାଗ୍ରତ ହୁଏ। ଏକ ମୂର୍ତ୍ତିର ପରିକଳ୍ପନା କରେ। ତା'ପରେ କଳାକୃତିର ରୂପରେଖକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ କରିସାରିଲା ପରେ ଅପାର ଆନନ୍ଦ ପାଏ। ମତେ ଲାଗେ ନିଜାବ ପଥର ଦେହରେ କଳାର ପ୍ରାଣ ସଞ୍ଚାର ହୁଏ। ଗଢ଼ିଥିବା ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ମୂର୍ତ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଗରାଖକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏସେହି ସମୟର ଖୁସୀ କେବଳ ଜଣେ ଶିଳ୍ପୀ ହିଁ ଅନୁଭବ କରିପାରେ। ୧୯୭୬ ମସିହାର କଥା, ରାଜ୍ୟ ହସ୍ତଶିଳ୍ପ ଭବନରେ କେତୋଟି ମୂର୍ତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କରୁଥାଏ। ଏଠାକୁ ଥରେ କେତେଜଣ ଗରାଖ ଆସି ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଦେଖିଲେ। ମାତ୍ର ମୁଁ ତିଆରି କରିଥିବା ୨ଟି ଛୋଟଛୋଟ ଗଣେଶ ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ସେମାନେ ୬୫ଟଙ୍କାରେ କିଣି ନେଇଥିଲେ। ସେହି ମୂର୍ତ୍ତି ବିକ୍ରି ଟଙ୍କାରେ ପୁଲପାଖି ଶାର୍ତ୍ତ କିଣିକରି ପିନ୍ଧିଥିଲି। ଏହା ମୋତେ ସବୁଠାରୁ ଆନନ୍ଦ ଦେଇଥିଲା। ସେହିପରି ଆଉଥରେ କେତେଜଣ ଶିଳ୍ପୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ କଳାକୃତିକୁ ଏକ ମେଳାରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯାଇଥାଏ। ଏଠାକୁ ଆସିଥିବା ଗରାଖମାନେ ଏକ ରାଧାକୃଷ୍ଣଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ତା'ର ମୂଲ୍ୟ ପଚାରିଥିଲେ, ହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ମୂର୍ତ୍ତିର ଦର ଅଧିକ ଲାଗିବାରୁ ସେଠାରୁ ସେମାନେ ଫେରିଯାଉଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେହି ମୂର୍ତ୍ତିର ଆକର୍ଷଣ ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ପଛକୁ ଫେରାଇ ଆଣିଥିଲା। କେବଳ

ସେହି ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ନେବା ପାଇଁ ବହୁତ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ। ମାତ୍ର ସେହି ମୂର୍ତ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ ଯାହା କୁହାଯାଇଥିଲା ସେହି ମୂଲ୍ୟଠାରୁ କମ୍ ଅର୍ଥ ଦେବାକୁ କହିଥିଲେ। ତା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଆଉ ଅଧିକ ଅର୍ଥ ନଥିବାର କହିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଆଗ୍ରହ ଓ ଅନୁରୋଧକୁ ରକ୍ଷାକରି ସେହି ମୂର୍ତ୍ତିଟି କମ୍ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରି କରିଥିଲି। ମୁଁ ସାଧାରଣତଃ ଗ୍ରାମାଭିତ ପଥର, ବଜ୍ରାପଥର, କସ୍ତିପଥର, କଳାମୁରୁନି ପଥର, ରାଜଗ୍ଲାନର ବଂଶୀପାହାଡ଼ ପଥରରେ ବିଭିନ୍ନ ମୂର୍ତ୍ତି କାମ ନିର୍ମାଣ କରିଥାଏ। ତିଆରି କରିଥିବା ପଥର ମୂର୍ତ୍ତି ମଧ୍ୟରେ- ନୃତ୍ୟ ଶ୍ରୀଗଣେଶ, ନଟରାଜ, ରାଧାକୃଷ୍ଣ, ଶିବପାର୍ବତୀ ନୃତ୍ୟ, ନାରାୟଣଙ୍କ ଅନନ୍ତ ଶୟନ, ସପ୍ତମୁ ମନ୍ଦନ, ଗୋତମ ବୁଦ୍ଧ, ଓଡ଼ିଶୀ ନୃତ୍ୟାଙ୍ଗନା, ବୁଦ୍ଧଦେବ, ଅସ୍ତସୂର୍ଯ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି। ଓଡ଼ିଶାର, ପୁରୀ, ମୟୂରଭଞ୍ଜ, ବାଲେଶ୍ୱର ଆଦି ଜିଲ୍ଲାର କେତେକ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସ୍ଥପତି ଭାବେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି। ଓଡ଼ିଶାରେ ଏକ ବୁଦ୍ଧମୂର୍ତ୍ତିକୁ ପ୍ରାୟ ୨୮ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରେ ବିକ୍ରି କରିଥିଲି। ସେହିପରି ବିଦେଶକୁ ପ୍ରାୟ ୭୦ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରେ ଏକମୂର୍ତ୍ତି ବିକ୍ରି କରିଥିଲି। ବିହାର, ରାଜଗ୍ଲାନ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, ଅରୁଣାଚଳପ୍ରଦେଶରେ କେତେକ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣରେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ସାମିଲ ଅଛି। ସେ ମଧ୍ୟରେ ସତ୍ୟମାତା ମନ୍ଦିର, ଅକ୍ଷର ଧ୍ୟାନ ସ୍ୱାମୀ ନାରାୟଣ ମନ୍ଦିର, ଶାନ୍ତିସ୍ତୂପ ଧଉଳି, ବାରାଣସୀ ଓ ଗୁରୁଗାଁ ଆଦି ଏକାଧିକ ମନ୍ଦିରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିଛି। ଏହା ବ୍ୟତୀତ ବିଦେଶରେ ଯଥା-ଦକ୍ଷିଣ ଆମେରିକାର କେତୋଟି ଦେଶ, ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକାର କେତୋଟି ଦେଶ, ଇଟାଲି, ଜିମ୍ବାୱେ, ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ, ଜାପାନ, ସିଙ୍ଗାପୁର, ପ୍ୟାରିସ, ବ୍ରାଜିଲ, ଜାପାନ, ବୁଲ୍‌ଗେରିଆ, ମାଲେସିଆ, ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ଆଦି ଦେଶକୁ ଯାଇଛି। ନାଇଜେରିଆ ଜଗନ୍ନାଥମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାମିଲ ହୋଇଛି। ପ୍ରଥମେ ୧୯୮୭ରେ ରାଜ୍ୟ ଶିଳ୍ପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟରୁ ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ ପୁରସ୍କାର। ୨୦୧୫ରେ ଶିଳ୍ପୀଗୁରୁ ସମ୍ମାନ, ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ପ୍ରଶସ୍ତ ମୁଖାର୍ଜୀଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ମାନିତ ହେବା ସହ ୧୯୯୨ରେ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ପୁରସ୍କାର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଶଙ୍କର ଦୟାଲ ଶର୍ମାଙ୍କଠାରୁ, ୨୦୧୬ରେ ଲାଇଫ ଟାଇମ୍ ଆଚିଭମେଣ୍ଟ ପୁରସ୍କାର, ୨୦୨୦ରେ ଧର୍ମପଦ ପୁରସ୍କାର, ୨୦୧୯ରେ କୋଣାର୍କ ସାହିତ୍ୟ ସଂସଦ ଓ ରାଜ୍ୟ ଟ୍ୟୁରିଜମ୍ ବିଭାଗ ତରଫରୁ ଧରମା ସମ୍ମାନ, ୨୦୧୨ରେ ଚିନ୍ତା ଓ ରେତନା ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସମ୍ମାନ, ୨୦୧୭ ପାଇନ ଆର୍ଟ ପାଇଁ ନାଲକୋ ତରଫରୁ ସମ୍ମାନିତ, ୨୦୨୦ରେ କଳାଶ୍ରୀ ସମ୍ମାନ, ୨୦୧୮ରେ ଏକାମ୍ର ସଂସ୍କୃତି ପୁରସ୍କାର, ୨୦୦୦ ମସିହାରେ ବେଷ୍ଟ

ଆର୍ଟିଷ୍ଟ ପୁରସ୍କାର ଓ ୨୦୧୮ରେ ପୂର୍ବତନ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ରାମନାଥ କୋବିନ୍ଦଙ୍କଠାରୁ ପଦ୍ମଶ୍ରୀ ସମ୍ମାନ ଆଦି ଶତାଧିକ ପୁରସ୍କାର ଓ ସମ୍ମାନ ମିଳିସାରିଛି। ପରିବାର କହିଲେ, ଆମେ ତିନିଭାଇ ଏକ ଯୌଥ ପରିବାର। କୋଣାର୍କ କଳା ନାମରେ ଏକ ହସ୍ତଶିଳ୍ପ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଗଠନ କରିଛି। ଏଥିରେ ଏକାଧିକ ଶିଳ୍ପୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି। ଏହାଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ପ୍ରତିପୋଷଣ କରିବାସହ ନିଜର ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିଛନ୍ତି ଯାହା ମତେ ଆତ୍ମସନ୍ତୋଷ ଦେଉଛି।
-ବନବିହାରୀ ବେହେରା

ତିନୋଟି ପଦ

—ନିରିନା ମହାନ୍ତି

ଏକ

ଉତ୍ତୁରି ପଢ଼ୁଛି ବୟସ ।
ଦୁଧ ଉତ୍ତୁରିଲେ ତୁଲିକୁ
ମଣିଷ ଉତ୍ତୁରିଲେ ଗାତକୁ
ବୟସ ଉତ୍ତୁରିଲେ
ଇତିହାସକୁ, ରଜାବାନିରୁ ରଜା ।

ଦୁଇ

ତୃଷ୍ଣିତ ଆକାଶର ଓଷଧୀର
ଛୁଇଁଛି ବସୁଧାକୁ
କଅଁଳ ଜୀବନରେ
କୁଆଁ ମେଲୁଛି ବଞ୍ଚିବାର ମୋହ ।

ତିନି

ମୋ ନ ଥିଲା ପଶରେ
ମୁଁ ହାତ ବଢ଼ାଇଲି
ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗ ଦେଲ,
ଅଜାତି ହୋଇଗଲା
ପୁଠା ପୁଠା କଳରୋଳ ।
ପାଦତଳେ ଲୋଚୁଥିଲା ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ।

—ଗାୟତ୍ରୀ ବିହାର, ଯାଜପୁର ରୋଡ
ମୋ: ୯୮୭୧୪୩୩୩୯୩

ପରିଚୟ

—ବନ୍ଦନା ପଣ୍ଡା

ରାତି ପାହିଲେ

ଗଜଶିଉଳି ଝଡ଼େ
ମାଟିରେ ମାଟିରେ,
ନିଜ ମୂଳ, ନିଜ ସୃଷ୍ଟି, ନିଜ ଡାଳ
ନିଜ ଦେହର ଛାଇରେ ।
ପରିଚୟ ହଜେଇ ଦେଇ
ନିଜ କୋକେଇରେ ।
ମହକ ସେ ବାଣ୍ଟୁଥାଏ
ଦିବ୍ୟ ପୁଲକରେ ।
ଗଜଶିଉଳି କି ତରୁଥାଏ
ଅଳ୍ପ ଆୟୁଷର ପାତ୍ରା !

କାହା ଗଳାରେ ସଜେଇ ହେବାକୁ,
କାହା ଗଭାରେ ପ୍ରେମିକ ପରି
ଗୁଡ଼େଇ ହେବାକୁ
କାହା ହାତବଳାରେ ଗହଣା ସାଜି
ଫୁଲେଇ ହେବାକୁ
ସେ ଲୋଭରେ ନ ଥାଏ ।
ଗଜଶିଉଳି ସେ
କବି କଳମରୁ ଝରାଉଥାଏ
ବାସ୍ତାୟିତ ରାତି,
ସତେଜ ସକାଳ,
ପ୍ରଶୟନ ରାତି,
ସାର୍ଥକ ଜୀବନର
ଏକ ମାତ୍ର ରାତି ।

—୧୦୫, ଲୁସିନା ବିହାର, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମୋ: ୯୪୩୭୪୨୮୨୪୯

ରଙ୍ଗରସରେ କବି

—ଦୀପ୍ତିମୟୀ ଶତପଥୀ

ଫିରୁଦ୍ଦଗମୀରେ ସାହିତ୍ୟ ଆସର
ଆୟୋଜନ ହେବ ଘିର ହେଲା ।
'ସାହିତ୍ୟରେ ରଙ୍ଗର ପ୍ରୟୋଗ' ଉପରେ
କବିତା ପାଠୋତ୍ସବ । ନିମନ୍ତଣ ପତ୍ରରେ
ଅତିଥି କବି, ବରିଷ୍ଠ କବି, ସମ୍ପର୍କିତ
କବି ସବୁ ଥିଲେ । ଗୋବରା ପ୍ରାୟ
ସଭାରେ ଚାରିଫାଳିଆ କବିତା ସ୍ୱରଦେଇ
ଗାଉଥିଲା । ନିଜ ନାଁ ଆଗରେ କବି ସୁଗନ୍ଧ
ଲେଖୁଥିଲା । ଏଥର ଦଶଧାଡ଼ି ବଡ଼କବିତା
ପଢ଼ିବାକୁ ବାରଣ ଥିଲା । ତଥାପି
ସଭାମୋହ କାରଣରୁ ବନ୍ଧୁ କବି ସୁକଣ୍ଠ
ସୁକୁମାରକୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ସଭାରେ
ପହଞ୍ଚିଲା ।

ସଭା ଆରମ୍ଭହେବା ପୂର୍ବରୁ ଦୁଇଜଣ
ତରୁଣ ବୌଦ୍ଧାବୌଦ୍ଧି କରି ଆସନଠାରୁ
ଜଳପାନ ଯାଏ ସବୁ ବୁଝୁଥିଲେ । ମଝିରେ
ଝାଳନାଳ ଅବସ୍ଥାରେ ମଞ୍ଚରେ କବିତାଟିଏ
ପଢ଼ିଦେଇ ପୁଣି ରୋଷେଇ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ଦେଖୁଥିଲେ । ସେମାନେ ଯୋଗାଡ଼ିଆ
କବି । ତାଙ୍କ ବିନା ସାହିତ୍ୟ ସଭା
ହେଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯାହାଙ୍କୁ ଆଣିବା,
ହାତଧରି ମଞ୍ଚକୁ ନେବା, ସଭା ଶେଷରେ
ଘରେ ପହଞ୍ଚେଇବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଥିଲା,
ସେ ବରିଷ୍ଠ କବି । ସେ ଅଧିକ ସମୟ
ବସିରହିବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ଅତିଥି କବି ଅନେକ
ବିଳମ୍ବରେ ଆସି ନିଜର ଓଜନ
ବଢ଼େଇଦେଲେ । ଦୀର୍ଘ ସମୟ ବକ୍ତବ୍ୟ
ରଖିଲେ, ଗ୍ରାକ୍ତରୁ ବାହାରିଯାଇ

ରାସାୟନିକ ରଙ୍ଗର କୁପ୍ରଭାବ ଆଡ଼େ
ଧସେଇଗଲେ । କବିତା ପଢ଼ିବାକୁ ଆକୁଳ
ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିବା ନିମନ୍ତ୍ରିତ, ଅନିମନ୍ତ୍ରିତ
ଆଶାୟୀ କବିମାନେ ସେ ଦିଗକୁ ଦୃଷ୍ଟି ନ
ଦେଇ ବାରମ୍ବାର ସମୟ ଦେଖୁଥିଲେ ।
ମଧ୍ୟାହ୍ନଭୋଜନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁ ଆସନ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ଭାତ, ଡାଲମା, ଖଟାରେ
ପେଟପୂଜା ହୋଇଗଲା । ପରେ ଆଖି
ଆଗରେ ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗ ବିଶିଳା,
ନିଦ୍ରାବତୀର କଳାରଙ୍ଗ । କିଛି ସୁଯୋଗ
ଉଣ୍ଡି ଖସିଲେ । ଆଉ କିଛି ସମ୍ପର୍କିତ
ହେବାକୁ ଥିବା ଆଶାୟୀ ବସିରହିଲେ ।
ସମ୍ପର୍କିତ କବି ଦୁଇପ୍ରକାର । ଜଣେ
ଅର୍ଥଦେଇ ମାନପତ୍ର, ଉତ୍ତରାୟ
ଯୋଗାଡ଼ି, ଆଉ ଜଣେ ସଂସ୍ଥା ତରଫରୁ
ବନ୍ଧାହୋଇଥାନ୍ତି । ଉତ୍ତରାୟ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ;
ଅର୍ଥଲଗାଣରେ ଦାମୀ, ସୁଦୃଶ୍ୟ,
ଉପହାର ସୂତ୍ରରେ କାମଚଳା ।

କବି ସୁଗନ୍ଧ ଗୋବରା ଓ ସୁକଣ୍ଠ
ସୁକୁମାରଙ୍କୁ ଅନେକ ପ୍ରତୀକ୍ଷା ପରେ
କବିତା ପଢ଼ିବାକୁ ସୁଯୋଗ ମିଳିଲାନାହିଁ ।
ତାଳିମରା ସାଧାରଣ କବି ପର୍ଯ୍ୟାୟଭୁକ୍ତ
ହୋଇ ଦୁଇଜଣ ଘରକୁ ଫେରିଲେ ।
ଅପଡ଼ା କବିତା ଦୁଇଟିକୁ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ
ପରସ୍ପରକୁ ଚା' ପାନ ସହ ପରସିବେ
ବୋଲି ଘିର ହେଲା । ଆଉ ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା
ଆସିଲାଣି । କହିବାର ଅର୍ଥ, କେହି କାହାର
କବିତା ଶୁଣିବାକୁ ଚାହୁଁ ନ ଥିଲେ ।

— ବ୍ରହ୍ମପୁର,
ମୋ: ୯୦୭୮୬୮୫୨୪୭

ସଲମାନ୍, ଯାହା ଖୋଜୁଥିଲେ...

ସଲମାନ୍ ଖାଁ ଏବେ ଏକ ନୂଆ ସିନେମାର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କାମରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଅଛନ୍ତି । ଯାହାର ପ୍ରଯୋଜକ ସାଜିଦ୍ ନାଦିଆଦିଆ । ଥିବାବେଳେ ସଲମାନ୍ ନିଜେ ଏହାର ଲିଡ଼ ରୋଲରେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦାୟିତ୍ୱ ସେ ଜଣେ ନାମା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ତାଙ୍କ ମନକୁ ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ନାମ ଆସିଥିଲା । ଆଉ ବିକାଶ ନ କରି ସେ ତାଙ୍କୁ ଯୋଗାଯୋଗ କରିଥିଲେ । ସୌଭାଗ୍ୟବଶତଃ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଏତାଇ ପାରି ନ ଥିଲେ । ବାସ୍, ତା'ପରେ ସଲମାନ୍‌ଙ୍କ ଖୁସି ଦେଖେ କିଏ । ହଁ, ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ହେଉଛନ୍ତି ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତୀୟ ସିନେମାର ପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଏ.ଆର୍. ମୁରୁଗାଦୋସ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ସଲମାନ୍ କହନ୍ତି, 'ଏହି ଫିଲ୍ମର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କାମ ତାଙ୍କୁ ରହିଛି । ଯଦିଓ କାହାଣୀ ଚୟନ ଶେଷ ହୋଇଛି ହେଲେ ସେଥିରେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯିବ । ଏ.ଆର୍. ମୁରୁଗାଦୋସ ଏବଂ ପାଇନାଲ କାଷ୍ଟିଂ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯିବ ।' ସଲମାନ୍‌ଙ୍କ ଅଭିନୀତ ଶେଷ ଫିଲ୍ମ ଥିଲା 'ଗାଜର-୩' । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ସେ ସମୀପ ରେଝି ଭାଙ୍ଗାଙ୍କ ଆଗାମୀ ଆକ୍ରମଣିକ ଫିଲ୍ମରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ।

ଅନନ୍ୟାଙ୍କ ନୀଳକାନ୍ତା

ଅନନ୍ୟା ପାଣ୍ଡେ ଏବେ ଗୋଟିଏ କଥାକୁ ନେଇ ନୀରବ ରହୁଛନ୍ତି । ସେ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଆଲୋଚନା ହେଲେ ପ୍ରସଙ୍ଗ ବଦଳାଇ ଅନ୍ୟ କଥା କହୁଛନ୍ତି । ନିକଟରେ ଏକ ନୂଆ ସିନେମା ସାଇନ୍ କରିବା ପରେ ତାହାକୁ ନେଇ ସେ ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ସେ କୁଆଡ଼େ କେତୋଟି ଗରମା ଗରମ ଶବ୍ଦ ଦେବେ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ପାରିଶ୍ରମିକ ଦିଆଯାଇଛି ବୋଲି ଆଲୋଚନା ହେଉଛି । ତେବେ ଏସବୁ ବିଷୟରେ ସଫୋର ଦେବାକୁ ଭବିଷ୍ୟତ ମଣ୍ଡନାହାନ୍ତି ସେ । ଏ ବିଷୟରେ ଅନନ୍ୟା କହନ୍ତି, 'ଏକଥା ସତ ଯେ ପୂର୍ବ ଏକ ନୂଆ ସିନେମାରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କେତୋଟି ବୋଲୁ ଶବ୍ଦ ଦେବା କଥା ଯାହା ଆଲୋଚନା ହେଉଛି ତାହା ପଛରେ ସଂଖ୍ୟା ନାହିଁ । କାରଣ ଉଭୟ ପ୍ରଯୋଜକ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏ ନେଇ ମୋତେ କୌଣସି ସୂଚନା ଦେଇନାହାନ୍ତି । ଏକଥାକୁ ଅଧିକା ରଙ୍ଗାଣ କରି ପରିବେଷଣ କରାଯାଉଛି । ତେଣୁ ସେ ବିଷୟରେ ନୀରବ ରହିବା ହିଁ ବିଜ୍ଞତାର ପରିଚୟ ।' ଅନନ୍ୟାଙ୍କ ଅଭିନୀତ ଶେଷ ଫିଲ୍ମ 'ଖୋ ରାୟେ ହମ କହାଁ' ଗତ ବର୍ଷ ରିଲିଜ୍ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ନୂଆ ସିନେମା ବ୍ୟତୀତ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଆଉ ଦୁଇଟି ହିନ୍ଦୀ ଫିଲ୍ମ- 'କଣ୍ଠୋଲ' ଏବଂ 'ଦ ଅନଟୋଲୁ ଷ୍ଟୋରି ଅଫ ସି. ଶଙ୍କରନ୍ ନାୟାର' ନିର୍ମାଣାଧୀନ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଛି ।

ଅନନ୍ୟା

ଅପେକ୍ଷାର ଫଳ ମିଠା

ଏକ ଭିନ୍ନ ଧରଣର କାହାଣୀକୁ ଆଧାର କରି ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି ନୂଆ ଓଡ଼ିଆ ସିନେମା 'ହିଟଲର' । ଖାସ୍ କଥା ହେଲା ଓଲିଭର୍‌ସ ରୋମାଣ୍ଟିକ୍ ନାୟକ ଦାସଙ୍କ ଏଥିରେ ନୂଆ ରୂପରେ ପରଦା ଉପରକୁ ଆସିବେ । ଫିଲ୍ମଟିର କାହାଣୀରେ ଆକ୍ରମଣ, ଲମ୍ପୋଶନ, ଫ୍ୟାମିଲି ଡ୍ରାମା, କମେଡି ଭରି ରହିଛି । ଚନ୍ଦନ ଫିଲ୍ମସ ବ୍ୟାନରରେ ଏହାକୁ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି । ଏହାର ପୋଷ୍ଟର ସହ ଫାଷ୍ଟ ଲୁକ୍ ରିଲିଜ୍ ହୋଇ ବେଶ୍ ଭାରଜାଲ ହୋଇଛି । ଡ. ପ୍ରକାଶ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଯୋଜିତ ଏହି ସିନେମାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଭାର ସମ୍ଭାଳିଛନ୍ତି କୋରିଓଗ୍ରାଫର-କମ୍-ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ସୁଧାକର ବସନ୍ତ । ଦିଲ୍ଲୀପ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନଙ୍କ କାହାଣୀକୁ ଆଧାର କରି ସଂଳାପ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ମନୋରଞ୍ଜନ ରାଉଳ । ଅଜିତ ପ୍ରକାଶ ସିନେମାଟୋଗ୍ରାଫି ଦାୟିତ୍ୱ ତୁଲାଇଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଦୀପକଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅଲିନ, ଅଜିତା, ସୁକାନ୍ତ ପାତ୍ର, ହରିହର ମହାପାତ୍ର, ଦିବ୍ୟା, ସିଆ, ରାଜଶ୍ରୀ, ଦୁର୍ଗା, ପଲଶ କୁମାର, ମଧୁସୂଦନ ରାଓଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ । ଫିଲ୍ମରେ ସଂଯୋଜିତ ତଥା ଡା. ନିର୍ମଳ ନାୟକଙ୍କ ରଚିତ ଗୀତଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱର ଦେଇଛନ୍ତି ଅନ୍ୟତମ ଆଗଧାଡ଼ିର ସଙ୍ଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଅଭିଜିତ ମହାପାତ୍ର । ଏହାପୂର୍ବରୁ ଏହି ବ୍ୟାନରରେ 'ମହା ଶଙ୍କରା' ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଯୋଜକ ଡ. ପ୍ରକାଶ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ କୁହନ୍ତି, 'ଆମ ବ୍ୟାନରରେ ଆମେ ସବୁବେଳେ କାହାଣୀ ଏବଂ ତା'ସହ କଳାକାର ଚୟନକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉ । ତା'ସହ ଫିଲ୍ମର ସଂଳାପ, ସଙ୍ଗୀତ ଏବଂ ଉପସ୍ଥାପନା ଦିଗ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଯାଏ ।' 'ହିଟଲର' ଫିଲ୍ମଟି ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନକୁ ଛୁଇଁବ ବୋଲି ଆଶା କରୁଛୁ । ଉକ୍ତ ସିନେମାର ମିଡିଆ ପ୍ଲାନ୍‌ର ଅନ୍ତର୍ଗତ ପ୍ରଶସ୍ତ ଜେଠା । ଫିଲ୍ମଟି ଷ୍ଟୁଟ୍ ଶାନ୍ତ ପରଦା ଉପରକୁ ଆସିବ ବୋଲି ପ୍ରଯୋଜନା ସଂସ୍ଥା ପକ୍ଷରୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

ଦୀପକ

ପାରିଛି ଶାଢ଼ି ନିଶା

ତାପସୀ ପାଠୁ ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତୀୟ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ସହ ବଲିଉଡ଼ରେ ବି ନିଜ ଅଭିନୟର ଦକ୍ଷତା ବଳରେ ଦର୍ଶକଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ଅଭିନେତ୍ରୀଙ୍କୁ ଏବେ ଏକ ନିଶା ପ୍ରବଳ ଘାରିଛି । ଆଉ ସେଥିପାଇଁ ସେ ଆଲୋଚନାର କେନ୍ଦ୍ର ବିନ୍ଦୁ ବି ସାଜିଛନ୍ତି । ହେଲେ ସେ ଏମିତି କେଉଁ ମାୟାରେ ପଡ଼ିଯାଇଛନ୍ତି କି ? କଥା କ'ଣ କି ତାପସୀଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶାଢ଼ି ନିଶା ଘାରିଛି । ଶଫି ସମୟରେ ସେ ଏବେ ମନଲାଖି ଶାଢ଼ି ଜିଣିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଅଛନ୍ତି । ଏ ନେଇ ସେ କହନ୍ତି, 'ଶାଢ଼ି ପ୍ରତି ମୋର ପୂର୍ବରୁ ଦୁର୍ବଳତା ଥିଲା । 'ଡକ୍' ଫିଲ୍ମର ଶୁଟିଂ ସମୟରେ ମୋର ଏଭଳି ଅଭ୍ୟାସକୁ ଶାହରୁଖ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ । ବାସ୍, ତା'ପରେ ମୋର ଏହି ନିଶା ବୁଲଗୁଣ ହୋଇଯାଇଛି । ଏବେ ଶଫି ପାଇଁ ଯିବା ସମୟରେ ମୋ ମନରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ କଥା ଆସୁଛି-କେମିତି ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ଶାଢ଼ି ଜିଣିବି । କୁଆଡ଼େ ବୁଲିବାକୁ ଗଲେ ବି ପୂର୍ବ ଏବେ ଶାଢ଼ି ପିନ୍ଧୁଛି । କାରଣ ଶାଢ଼ି ପିନ୍ଧା ହେଉଛି ଆମ ଦେଶର ପ୍ରାଚୀନ ପରମ୍ପରା ।' ୨୦୧୦ରେ 'ଖୁମାରି ନାହମ୍' ନାମକ ଏକ ଟେଲୁଗୁ ଫିଲ୍ମକୁ ତାଙ୍କର ବଡ଼ ପରଦା କ୍ୟାରିୟର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏହାର ଠିକ୍ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ୨୦୧୨ରେ 'ତସମେ ବନ୍ଦୁରା'ରୁ ସେ ବଲିଉଡ଼ରେ ଏଣ୍ଟ୍ରି କରିଥିଲେ । ନିର୍ମାଣାଧୀନ ହିନ୍ଦୀ ଫିଲ୍ମ 'ଓଁ ଲଭକି ହେ କହାଁ', 'ଫିର ଆୟି ହସାନ ଦିଲ୍‌ରୁବା' ଏବଂ 'ଖେଲ୍ ଖେଲ୍ ମୋଁ ରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ ।

ତାପସୀ

ଦୀପିକାଙ୍କ ଦିନ ଗଣା

ଦୀପିକା ପାଟୁକୋନ୍ ଏବେ ଦିନ ଗଣିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ । ପୁଣି ତାହା ଯେତିକି ପାଖେଲି ଆସୁଛି ତାଙ୍କର ଉଲ୍ଲ୍‌ସା ସେତିକି ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲିଛି । ଏତେ କଥା ଜାଣିବା ପରେ ଏହି ଅଭିନେତ୍ରୀ କ'ଣ ପାଇଁ ଦିନ ଗଣୁଛନ୍ତି ତାହା ଜାଣିବାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଆପଣମାନଙ୍କ ମନରେ କୌତୁହଳ ଦୃଷ୍ଟି ହେବଣି । ତେଣୁ ବିକାଶ ନ କରି ତାହାର କାରଣ ଜଣାଇଦେବା ଠିକ୍ ହେବ । କଥା କ'ଣ କି ଦୀପିକା ବେଶ୍ ଆଗ୍ରହର ସହ ମେ' ମାସକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ମାସରେ ଏମିତି କ'ଣ ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି ଯେ ଯାହାକୁ ସେ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଛନ୍ତି ? ଅସଲ କଥା ହେଲା ଚଳିତ ବର୍ଷ ମେ' ୯ରେ ବହୁ ପ୍ରତିକ୍ଷିତ ହିନ୍ଦୀ ଫିଲ୍ମ 'କଲକି ୨୮୯୮' ଏଡି' ପୂର୍ତ୍ତିଲାଭ କରିବାକୁ ଯାଉଛି । ଏହି ଷ୍ଟାର-ଷ୍ଟୁଡେ଼଼ ଫିଲ୍ମର ସେ ଦାୟିତ୍ୱ ସାଜିଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଫିଲ୍ମଟିର ସଫଳତାକୁ ନେଇ ଦୃଢ଼ ଆଶା ମଧ୍ୟ ବାନ୍ଧିଛନ୍ତି । ଏହି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ଦୀପିକାଙ୍କ ବ୍ୟତିତ ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତୀୟ ସିନେମା ଜଗତର ମେଗା ଷ୍ଟାର ପ୍ରଭାସ୍, ଅମିତାଭ ବଚ୍ଚନ, କମଲ ହାସନ, ଦିଶା ପଟ୍ଟନାୟକ ପରି କଳକାରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ । ଉକ୍ତ ବିନ୍ଦୁ ବଜେଟ୍ ଫିଲ୍ମଟିକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇଛନ୍ତି ନାଗ ଅଶ୍ୱିନ । ତେବେ ଫିଲ୍ମଟି ବକ୍ସ ଅଫିସରେ କେତେ ସଫଳ ହେଉଛି ତାହା ରିଲିଜ୍ ପରେ ହିଁ ଜଣାପଡ଼ିବ ।

ଦୀପିକା

ଫୁରସତ୍ ମିଳିଲେ...

ଆଲିଆ ଭଟ୍ଟଙ୍କୁ ଫୁରସତ୍ ମିଳିଲେ ସେ କ'ଣ କରନ୍ତି ? ହୁଏତ ବୁଲ୍‌ବୁଲି ଜିମ୍ ଶଫି' କରୁଥିବେ, ନ ହେଲେ ପରିବାର ସହ ସମୟ କଟାଉଥିବେ । ଏବେ ତ ସେ ଘର ସଂସାର କରିବା ସହ ସନ୍ତାନର ଜନନୀ ହୋଇସାରିଲେଣି । ଭାରତୀୟ ସେ ଘରକାମରେ ନିଶ୍ଚୟ ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଥିବେ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଫୁରସତ୍ ମିଳିଲେ ସେ ଗୋଟିଏ କାମରେ ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । ତାହା କ'ଣ ଜାଣନ୍ତି ? ସମୟ ମିଳିଲେ ସେ ପଢ଼ାପଢ଼ିରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଘରେ ସେ ଏକ ମିନି ଲାଇବ୍‌ରେରି ରଖିଛନ୍ତି । ସେଥିରେ ସେ ତାଙ୍କର ମନ ପସନ୍ଦର ବହିଗୁଡ଼ିକ ରଖିଛି । ସମୟ ମିଳିବା ମାତ୍ରେ ଆଲିଆ ସେହି ଲାଇବ୍‌ରେରିରେ ବସି କିଛି ସମୟ ପଢ଼ାପଢ଼ି କରନ୍ତି । ବିଶେଷଭାବରେ ବିଦେଶୀ ଲେଖକଙ୍କର ବହି ପଢ଼ିବାକୁ ସେ ପସନ୍ଦ କରିଥାଆନ୍ତି ।

ଆଲିଆ

ସଲମାନ୍

ବୋଉ ପାଇଁ ଶାଢ଼ି କିଣିପାରିଲିନି

କେତେ ନିରାଶାର କଳାଅନ୍ଧାର ଅତିକ୍ରମ କଲେ ସୁନା ଖରାରେ ଝଲସି ଉଠେ ଅଗଣା। ସମସ୍ତେ ଖରାରେ ସେକି ହେଲାବେଳେ ମୁଁ କିନ୍ତୁ ବାରମ୍ବାର ଗତ ଅନ୍ଧାରରେ ହଜେଇ ଦେଇଥିବା ସେହି ତାରାଙ୍କ ଆଖି ତରାଟିବାକୁ ଝୁରି ହେଉଥାଏ। ହେଲେ ଫେରେନା ଅତୀତ। ଝରି ଯାଏ ସ୍ୱପ୍ନ। କେତେ କଥା କେତେ ବ୍ୟଥା ଗୁମୁରି କାନ୍ଦୁଥାଏ ହୃଦୟର ଗମ୍ଭୀରାରେ। ଆହା ଆଉ କ'ଣ ସେ ସୁଯୋଗ ମିଳିବ! ଝରିଯାଏ ଆଶାର କଢ଼ି ଦୁଇଟୋପା ଲୁହ ହୋଇ। କେତେ ଆଦର ଯତ୍ନରେ ସାତ ପୁଅର ଗେଲ୍ଲାପଣ ଦେଇ ବଢ଼େଇ ଥିଲେ ଛୁଆବାପା ମୋର! ମୁଁ ତାଙ୍କର ଝିଅ ନ ଥିଲି ହେଲେ ତାଙ୍କ ସ୍ନେହ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଛଡ଼ା କିଛି ବି ମନେ ପଡ଼େନା। ସେ ଥିଲେ ମୋର ଛୁଆବାପା। ସେ ହିଁ ପରିଚିତ କରାଇ ଥିଲେ ଝର୍କା ଖୋଲି ବାହାରର ଆଲୋକ ସହିତ, କେତେ ବର୍ଷିକ ଏ ପୃଥିବୀ। କେମିତି ଭରିବାକୁ ହୁଏ ଉତାଣ, କେମିତି ଖଞ୍ଜିବାକୁ ହେବ ତେଣା, କେମିତି ମାପି ହୁଏନା ଆକାଶର ଉଚ୍ଚତା। ମୁଁ କଥା ଦେଇଥିଲି ମୁଁ ସାହାରା ହେବି ହେଲେ ନିଷ୍ଠୁର ସମୟ ସବୁକିଛି ଛଡ଼ାଇ ନେଲା। ମୋ କଥା

କଥାରେ ରହିଗଲା। ଅଧା ବାଟରେ ଅଫେରା ପଥର ପଥକ ସାଜିଲେ ସେ। ମୁଁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲି, ଶିକ୍ଷକତା କଲି କିନ୍ତୁ ହାଏ ନାହାନ୍ତି ଛୁଆବାପା। ଭାବିଥିଲି ପ୍ରଥମ ମାସର ଦରମା ତାଙ୍କ ହାତକୁ ଚେକିଦେବି। ପ୍ରଥମ ମାସର ଦରମା ପାଇଲା ପରେ ପ୍ରଥମେ ଠାକୁରଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲି। ମୋ ବାପାଙ୍କୁ କିଛି ଦେଇଥିଲି। ମୋ ପୁଅଝିଅଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ବହି କିଣିଥିଲି। ଭାବିଥିଲି ମୋର ସହଯାତ୍ରୀ ମୋ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ, ମୋ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ପାଇଁ କ'ଣ ଗୋଟେ କିଣିବି ବୋଲି। ହେଲେ କ'ଣ କିଣିବି କିଣିବି ହୋଇ କିଣି ପାରି ନ ଥିଲି ଯେହେତୁ ସେ ଦିଲ୍ଲୀରେ ରହୁଥିଲେ। ଇଚ୍ଛା ଥିଲା ବୋଉ ପାଇଁ ସମ୍ବଳପୁରୀ ଶାଢ଼ିଟିଏ ମୋର ପ୍ରଥମ ମାସର ଦରମାରେ କିଣି ଦେବି। ଖୁବ୍ ପରିଶ୍ରମ କରିଛି ମୋତେ ପାଠ ପଢ଼ାଇବାରେ। ଏପଟେ ତା'ର ଇଚ୍ଛା, ହସ ଖୁସିକୁ ଜଳଉଥାଏ ଅଳିଆ ଜାଳ କରି, ଆଉ ପଟେ ମୋ ଆଡେ ନଜର ନହକଉ ଥାଏ ତା'ର ନହକିଆ ଆଶା ପରି ବେତକୁ। ଘୋଷଉଥାଏ ଜୀବନର ପଣିକିଆ ଖୁସିର ମିଶାଣ ଆଉ ଦୁଃଖର ଫେଡ଼ାଣ। ହେଲେ ମୁଁ କେବେ ଫେଡ଼ି

ପାରିଲିନି ତା'ର ଦୁଃଖ କି ମିଶାଇ ପାରିଲି ନାହିଁ କିଛି ହସ ତା' ଆଖିର ଲୁହରେ। ଭାବିଥିଲି ପ୍ରଥମ ଦରମା ପାଇଲେ ବୋଉକୁ ଖୁସି କରେଇଦେବି। ଯେଉଁ ଦିନ ପ୍ରଥମ ଦରମା ପାଇଲି ସେଦିନ ସକାଳୁ ବାପା ବୋଉ ପଠାଇଥିବା ଶାଢ଼ି ନେଇ ଆସିଥିଲେ। ମାମୁଙ୍କ ବାହାଘର ଉତ୍ସବକୁ ଆଣିଥିଲା। ନ ପିନ୍ଧି ସାଇତିଥିଲା। ଏବେ ବି ପଠାଇଛି କାହିଁକି ନା ମୁଁ ନୂଆନୂଆ ସୁଲ ଯାଉଛି ନିହାତି ଅଧିକ ଖଣ୍ଡେ ଦି ଖଣ୍ଡ ଶାଢ଼ି ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିବ ବୋଲି। ମୁଁ କିନ୍ତୁ ମୋ ପ୍ରଥମ ଦରମାରେ କିଣି ଦେଇ ପାରିଲିନି ମୋ ବୋଉ ପାଇଁ ଶାଢ଼ିଟେ। ପ୍ରଥମ ମାସର ଦରମାକୁ ନେଇ ଯେଉଁ ସ୍ୱପ୍ନ ତାହା ଏବେ ଧୂଳି ଧୂସରିତ। ଝାଡ଼ିଝୁଡ଼ି ଝଲସି ଉଠୁଛି ଅତୀତ। ଇଚ୍ଛା ଅସୁମାରି ହେଲେ ଭସାଇ ନେଇଛି ସମୟ ଭଉଁରି। ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଚାକିରି ସହ ଗପ, କବିତା ଲେଖାରେ ଅଧିକ ମନୋନିବେଶ କରିଛି। ମୋର ଦଶାବତାର ନାମରେ ଏକ ଗଳ୍ପ ସଂକଳନ ଓ ଘାସଫୁଲ, ନିଷଢ଼ ରତ୍ନ, ଦେହ ଦିହୁଡ଼ି, କୃଷ୍ଣର ନଦୀ ତୀରେ ନାମରେ କବିତା ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି। ଏବେ ଏହି ଲେଖାଲେଖିକୁ ହିଁ ଖୁସି ସାଉଁଟିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି।

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ସାହିତ୍ୟିକା ଅମ୍ବିତା ସିଂହ ନିଜ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା କୁହନ୍ତି...

ପ୍ରଶ୍ନ—ସେହି ସୁନ୍ଦରୀର ପ୍ରଥମ ଇସାରାରେ ମୋ ମନ ଚୋରି ହୋଇଯାଇଥିଲା। ହେଲେ ଏବେ ସେ ମୋ ଉପରେ ଅଭିମାନ କରିଛି। ତାକୁ କେମିତି ମନେଇବି ଜାଣିପାରୁନାହିଁ। ମୋତେ କିଛି ଉପାୟ ବତାନ୍ତୁ ?

—ବିନୟ କୁମାର ବଳ, ପାରାଦୀପ, ଜଗତସିଂହପୁର

ସୁନ୍ଦରୀ ରାଧିକା ଭାରି ଚତୁରୀ, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟକେ କଲ୍ୟାଣ ମନକୁ ଚୋରି

କ'ଣ କରିବି କିଛି ଜାଣିପାରୁନାହିଁ।
—ଅଜୟ ନାୟକ, ଡେକାନାଲ

ଉତ୍ତର: 'ସୁନ୍ଦରୀ ରାଧିକା ଭାରି ଚତୁରୀ, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟକେ କଲ୍ୟାଣ ମନକୁ ଚୋରି।' ପ୍ରେମର ଅନ୍ୟତମ ଗହଣା ହେଉଛି ଅଭିମାନ। ତାହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପଢ଼ି ପାରିଲେ ସେଥିରେ ପ୍ରେମର ଅନେକ ଗୁଡ଼ କଥା ଲୁଚି ରହିଥାଏ। ପ୍ରିୟାର ଅଭିମାନ ଭସା ବାଦଲ ପରି। ତାହା କେତେବେଳେ ଆସି ପ୍ରେମର ଆକାଶକୁ ଅନ୍ଧକାର କରିଦିଏ ତ ପୁଣି କେତେବେଳେ ରଙ୍ଗୀନ ଆଲୋକରେ ମନରେ ଅସୁମାରି ଖୁସିର ଲହରୀ ଖେଳାଇ ଦିଏ। ତେଣୁ ପ୍ରେମିକାର ଅଭିମାନକୁ ନେଇ ଚେନସନ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ। ବାସ୍, ତା' ମନର ଭିତ୍ତି କଥାକୁ ବୁଝନ୍ତୁ। ହୁଏତ ଏହି ଅଭିମାନ ନିଶ୍ଚୟ ତା' ଖୁଆଲି ମନରେ କ୍ଷଣିକ ପାଇଁ ଆସିଥିବ !

ସାଥୀ

ପ୍ରଶ୍ନ—ଯାହାକୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲି ତାକୁ ବାହା ହୋଇଛି। ହେଲେ ସେତେବେଳେ ଜଣେ ଝିଅ ମୋତେ ଏକତରଫା ପ୍ରେମ କରୁଥିଲା। ଆଉ ଏବେ ବାହା ହେବା ପରେ ପୁଣି ଥରେ ସେ ଝିଅ ମୋତେ ପ୍ରେମ ଜାଲରେ ଫସାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ମୁଁ

ଉତ୍ତର: ବାହା ହେବା ପରେ ପୁଣି ଥରେ ପ୍ରେମ କାଦୁଅରେ ଗୋଡ଼ ପୁରାଇବା ଅର୍ଥ ଅଯଥା ଚେନସନକୁ ହାତ ଠାରି ଡାକିବା। ଯାହାକୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ ତାକୁ ତ ବାହା ହୋଇଛନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍, ଆପଣ ଜଣେ ସକସେସ୍‌ଫୁଲ ପ୍ରେମିକ। କିନ୍ତୁ ପୁଣି ଥରେ ସେ ଏକତରଫା ପ୍ରେମ ଜାଲରେ ଫସିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଯଦି ତା' ମାୟାଜାଲରେ ଥରେ ବନ୍ଧା ପଡ଼ିଗଲେ, ତେବେ କଥାଟି 'ବୁଡ଼ିଗଲା ଗୋଡ଼ ତଳକୁ ତଳକୁ' ପରି ହେବ। ତେଣୁ ସେପରି ପ୍ରେମ ଆଉ ପ୍ରେମିକାଠାରୁ ନିଜକୁ ଯେତେ ଦୂରେଇ ରଖିବେ ସେତେ ଠିକ୍ ହେବ। ନ ହେଲେ ନେତି ଗୁଡ଼ ଯେତେବେଳେ କହୁଣୀକୁ ବୋହି ଯିବ ସେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କ ଆଖିରୁ ଝରୁଥିବା ଲୁହକୁ ପୋଛିବାକୁ ପାଖରେ କେହି ନ ଥିବେ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ଲାଜରୁ ପ୍ରେମର ସୃଷ୍ଟି। ମୋତେ ଜଣେ ଝିଅ ଦେଖି ଲାଜ କରୁଛି। ସେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରୁଛି ବୋଲି କେମିତି ଜାଣିବି ?

ଉତ୍ତର: ସେହି ଝିଅଟି ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଖି ଲାଜ କରୁଛି। ତା' ଲାଜରେ ପ୍ରେମ ଅଛି କି ନାହିଁ ଜାଣିପାରୁନାହାନ୍ତି—ବାସ୍, ଏଇଠି ଆପଣଙ୍କର ସବୁ କଥା ଅଟକି ରହିଛି। ଥରେ ଥଣ୍ଡା ମିଜାସରେ ତା' ଲାଜର ଗହନ କଥାକୁ ପଢ଼ିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ। ସେହି ଚୋରା ଚାହାଣୀରେ ପ୍ରେମର ଅସଲ ମଞ୍ଜି ରହିଛି। ତାକୁ ଠାବ କରିବାକୁ ମଗଜ ଖଟାନ୍ତୁ। ନ ହେଲେ ପ୍ରେମ ରାଜଜରେ ଘଡ଼ିକେ ଘୋଡ଼ା ଛୁଟିଥାଏ। ହୁଏତ ଆଜିର ପାଣିପାଗ କାଲି ଯେ ଆପଣଙ୍କୁ ସପୋର୍ଟ କରିବ ଆଉ ଆପଣ ସେ ମନର ମାନସୀ ହୃଦୟରେ ତାଜମହଲଟିଏ ଗଢ଼ିବେ—ଏହି ଆଶା କେବଳ ଆଶା ହୋଇ ରହିଯିବ। ତେଣୁ ବେଳକାଳ ଦେଖି ତାକୁ ନିଜ ମନ କଥା କୁହନ୍ତୁ। ଯଦି ସେପଦୁ ଗ୍ରୀନ୍ ସିଗନାଲ ମିଳିଲା ତେବେ ତେଣିକି ବିଳମ୍ବ ନ କରି ଆଗକୁ ବଢ଼ନ୍ତୁ। ନ ହେଲେ ଚାନ୍ଦୁଟା ହାତରୁ ଖସିଯାଇପାରେ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ଏବେ ମୁଁ ଜଣେ ଝିଅ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଯାଇଛି। ହେଲେ ମୋର ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମିକାକୁ ସହଜରେ ପାଶୋରି ପାରୁନି। କ'ଣ କରିବି ?

ଉତ୍ତର: ଯାହାକୁ ପ୍ରଥମେ ନିଜର ମନର ମାନସୀ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରି ଅନେକ ବାଟ ଆଗେଇ ଯାଇଥିଲେ ତାକୁ ଭୁଲିବା ଏତେ ସହଜ ନୁହେଁ। ହେଲେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଏବେ ଆଉ ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଯାଇଛନ୍ତି। ଏବେ ଯଦି ନିଜ ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମ ବିଷୟରେ ଭାବିବେ ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନର ପ୍ରେମ ସେହି ଅନୁସାରେ ପାଣିଟିଆ ଲାଗିବ। ଯୋ ଗୟା ଉସକୋ ସୋବନେ ସେ କୋଇ ପାଇବା ନେହିଁ। ତେଣୁ ଏବେ କେବଳ ନୂଆ ପ୍ରେମିକା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ।

—ସୁଦୀପ ରାଉତ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

ଫୁଲର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ କାହାକୁ ବା ଆକର୍ଷିତ ନ କରେ। କିନ୍ତୁ ଜାଣନ୍ତି କି ଏମିତି ବି କିଛି ଫୁଲ ରହିଛି; ଯାହାର ଗଠନଶୈଳୀ କେତେକ ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କ ରୂପ ସହ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରହୁଥିବା ଯୋଗୁ ଏହା ଭିନ୍ନ ଦେଖାଯିବା ସହ ନା ବି ସେମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ହୋଇଛି...

ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କ ନାଁକୁ ନେଇ ଫୁଲ

* ଫୁଲ ଡକ୍ ଅର୍କଡ୍: ଏହି ଅର୍କଡ୍ ଫୁଲର ଗଠନଶୈଳୀକୁ ଦେଖିଲେ ଲାଗିବ ସତେ ଯେମିତି ଏକ ଛୋଟ ବତକ ଛୁଆଟିଏ ଉଡିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି; ସେଥିପାଇଁ ତ ଏହାର ଏପରି ନାମକରଣ କରାଯାଇଛି। ମୁଖ୍ୟତଃ ସେପ୍ଟେମ୍ବରରୁ ଫେବୃଆରୀ ଭିତରେ ଏହି ଫୁଲ ପୂର୍ବ ତଥା ଦକ୍ଷିଣ ଅକ୍ଷେପିଆର କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ପୁଷ୍ପିତ ହୋଇ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ।

* ପ୍ୟାରୋର୍ ଫ୍ଲାଓର: ଆକାରର ଦେଖାଯାଉଥିବା ଏହି ଫୁଲଟି ବାଲସମ୍ ପ୍ରକାରିର। ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ କେହି କେହି ପ୍ୟାରୋର୍ ବାଲସମ୍ ବି କହିଥାନ୍ତି। ହାଲୁକା ନାଲି, ବାଇଗଣି ଓ ଧଳା ରଙ୍ଗର ମିଶ୍ରଣକୁ ନେଇ ପୁଷ୍ପିତ ହୋଇ ଏହି ଫୁଲ ମୁଖ୍ୟତଃ ଆଇଲାଣ୍ଡ, ମ୍ୟାନମାର୍ ତଥା ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ ଏସିଆର କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ।

* ବ୍ଲାକ୍ ବ୍ୟାର୍ ଫ୍ଲାଓର: ଏହି ଫୁଲର ଗଠନଶୈଳୀ ଓ ରୂପରଙ୍ଗକୁ ଦେଖିଲେ ଏହା ଏକ ବାବୁଡ଼ି ସଦୃଶ

ଦେଖାଯାଏ। ଗାତ ବାଇଗଣି ରଙ୍ଗର ଏହି ଫୁଲକୁ ସେଥିପାଇଁ ବ୍ଲାକ୍ ବ୍ୟାର୍ ଫ୍ଲାଓର ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ। ଏହି ଫୁଲ ମୁଖ୍ୟତଃ ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ ଏସିଆର କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଦେଖାଯାଇଥାଏ।

* ବ୍ୟାର୍ ଫେସ୍ କପ୍‌ସିଆ: ନାଲି ଓ ବାଇଗଣୀ ରଙ୍ଗର ମିଶ୍ରଣକୁ ନେଇ ପୁଷ୍ପିତ ହୋଇ ଏହି ଫୁଲକୁ ବି ନିରିଖେଇ ଦେଖିଲେ ଲାଗିବ ସତେ ଯେମିତି ଏକ ବାବୁଡ଼ି ଆପଣଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁଛି। ଖାସ୍ ଏହି ଅକ୍ଷେପିଆର ଗଠନଶୈଳୀ ପାଇଁ ହିଁ ଏହାର ଏମିତି ନାଁ ରଖାଯାଇଛି। ଏହି ଫୁଲ ଆମେରିକାର କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ।

* ବାର୍ଡ୍ ଅଫ୍ ପାରାଡାଇଜ୍: ଏହି ଗଛ ଭଳ ବଡ଼ ଫୁଲ ପୁଷ୍ପିତ ହୋଇ ପାଇଁ ଟିକେ ଗରମ ଜଳବାୟୁ ଏବଂ ଆଲୋକର ଆବଶ୍ୟକତା କରିଥାଏ। ଇଣ୍ଡୋନେସିଆ ଭାବେ ଏହାକୁ ଘରେ ମଧ୍ୟ ରଖିହେବ; କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିଦିନ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଏହାକୁ ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ରଖିବାକୁ ପଡିବ। ଏହି ଗଛର ଆଉ ଏକ ଖାସ୍ କଥା ହେଉଛି, ଯେତେବେଳେ ଏହି ଗଛରେ ଫୁଲ ଫୁଟେ, ତାହା ଏକ ପକ୍ଷୀ ଭଳି ପ୍ରତୀତ୍ୟାମାନ ହୋଇଥାଏ; ଯାହାକି ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଇଥାଏ।

* ଟାଇଗର୍ ଫ୍ଲାଓର: ଚିନି ପାଖୁଡ଼ା ବିଶିଷ୍ଟ ନାରଙ୍ଗୀ ରଙ୍ଗର ଏହି ଫୁଲର କେବଳ ମଝି ଭାଗରେ ହିଁ ଛିଟ ଛିଟ ଦାଗ ରହିଥାଏ। ଆଉ ସେହି ମଝି ଭାଗକୁ ଲାଗି ଆଉ ତିନୋଟି ଛୋଟ ଛୋଟ ପାଖୁଡ଼ା ମଧ୍ୟ ବାହାରିଥାଏ; ଯାହାର ଦେହସାରା ଛିଟ ଦାଗ ଥାଏ। ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ଟାଇଗର୍ ଫ୍ଲାଓର ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ। ଏହି ଫୁଲ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗରେ ପୁଷ୍ପିତ ହୋଇଥାଏ।

* ଟାଇଗର୍ ଲିଲି: ଏହି ଫୁଲ ବି ନାରଙ୍ଗୀ ରଙ୍ଗର। କିନ୍ତୁ ଏହାର ପାଖୁଡ଼ା ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ୫/୬ରୁ ଅଧିକ। ଆଉ ସବୁ ପାଖୁଡ଼ା ଡେମ୍ଫ ଆଡ଼କୁ ଟିକେ ମୋଡ଼ି ହୋଇ ରହିଥାନ୍ତି। ଚା' ସହିତ ପ୍ରତି ପାଖୁଡ଼ାରେ କଳା କଳା ଛିଟ ଦାଗ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇ ରହିଥାଏ। ଟାଇଗର୍ ଫ୍ଲାଓର ଡୁଲନାରେ ଏହି ଫୁଲର ଗଠନଶୈଳୀ ଟିକେ ଭିନ୍ନ ଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଟାଇଗର୍ ଲିଲି ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ। ଏହି ଫୁଲ ମୁଖ୍ୟତଃ ଏସିଆର କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ପୁଷ୍ପିତ ହୋଇଥାଏ। ଏହି ଫୁଲ ବି ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗରେ ପୁଷ୍ପିତ ହୋଇଥାଏ।

* ପ୍ୟାରୋର୍ ବିକ୍ ଫ୍ଲାଓର: ଶୁଆର ଥଣ୍ଡ ଭଳି ଦେଖାଯାଏ ଏହି ଫୁଲର ଗଠନଶୈଳୀ; ସେଥିପାଇଁ ଏହାର ନାଁ ଏମିତି ରଖାଯାଇଛି। ଏହି ଫୁଲ ଦକ୍ଷିଣ ଆମେରିକାରେ ବିଶେଷଭାବେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ।

ସମ୍ପ୍ରତି

ହାଠ ହାଠ

ହସ୍ତିଗାଳ

ଶିକ୍ଷକ: ପିଲେ କହିଲ ଦେଖୁ
 ହସ୍ତିଗାଳ କ'ଣ ?
 ଗୋପୀ: ସାର୍ ମୁଁ କହିବି ।
 ଶିକ୍ଷକ: କହ ।
 ଗୋପୀ: ପୃଥ୍ବୀରୁ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଯିବା
 ସମୟରେ ବାଟରେ ଯେଉଁ ଗୋଲଗେଟ୍
 ପଡ଼େ ସେଇଟା ହେଉଛି ହସ୍ତିଗାଳ ।

ଚମାଟର

ଭିକାରୀ ଜଣଙ୍କ ଘର ସାମ୍ନାରେ: ମା'
 କିଛି ଖାଇବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ।
 ଘରୁ ଝିଅଟିଏ ବାହାରି: ଚମାଟର ଖାଉ ।
 ଭିକାରୀ: ଚମାଟର କ'ଣ ଖାଇବି, ରୁଟି
 ଅଛି ଯଦି ଦିଅ ।
 ଝିଅ: ଆରେ ଚମାଟର ଖାଉ ।
 ଭିକାରୀ: ହଉ ଠିକ୍ ଅଛି । ଚମାଟର
 ଦିଅ ।
 ଘର ଭିତରୁ ଝିଅର ମା': ତମେ ଯାଅ
 ବାବା । ମୋ ଝିଅ ଖନି । ସେ କହୁଛି
 'କମାକର ଖାଉ' ।

ପାଗଳ

ଝଗଡ଼ା ହେବା ପରେ ଗର୍ଲଫ୍ରେଣ୍ଡ
 ବୟଫ୍ରେଣ୍ଡକୁ ମୋ ମୁଣ୍ଡ ଖରାପ
 ହେଇଯାଇଥିଲା ଯେ, ତମକୁ ଭଲ ପାଇଲି ।
 ଜାଣିଛ ମୋର ଗୋଟେ ଗୋଟେ ନିଶ୍ଵାସରେ
 ପୁଅମାନେ ପାଗଳ ହେଇଯାଉଥିଲେ ।
 ବୟଫ୍ରେଣ୍ଡ: ହେବେନି କେମିତି ? ପାଟି ଏତେ
 ଗନ୍ଧଉଛି । ଭଲ ଚୁଆପେଶୁରେ ବାନ୍ଧ ଘସିଥିଲେ
 ଏମିତି ହେଇ ନ ଥାନ୍ତା ।

ହୋଲି କେଉଁଠି କେପିତି

ହୋଲିରେ ରଙ୍ଗ ଖେଳିବାର ମଜା ହିଁ କିଛି ନିଆରା। ହେଲେ ଦେଶରେ ଏମିତି ବି କିଛି ସ୍ଥାନ ରହିଛି; ଯେଉଁଠି ହୋଲି ଖେଳ ସହିତ ଏହି ପର୍ବକୁ ଟିକେ ଭିନ୍ନ ଶୈଳୀରେ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ। ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଚାହିଁଲେ ସେହି ସବୁ ସ୍ଥାନକୁ ବୁଲିଯାଇ ହୋଲିରେ କିଛି ନିଆରା ଅନୁଭୂତି ସାଉଁଟିପାରିବେ...

* ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶର ହୋଲି: ହୋଲି ଅବସରରେ ଏଠାକାର ମଥୁରା, ବୁଦାବନରେ ଫଗୁ ଖେଳ ସାଙ୍ଗକୁ ରାଧାକୃଷ୍ଣଙ୍କ ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ ଏବଂ ନଗର ପରିକ୍ରମା କରିବାର ବିଧିବେଶ ମନଛୁଆଁ ହୋଇଥାଏ। ତା' ସହିତ ପାରମ୍ପରିକ ହୋଲି ଗୀତ ଗାଇ, ଲୋକନୃତ୍ୟ କରି ତଥା ରାଧାକୃଷ୍ଣଙ୍କ ରାସଲୀଳାକୁ ନୃତ୍ୟନାଟିକା ମାଧ୍ୟମରେ ପରିବେଷଣ କରିବାକୁ ବି ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକେ ଖୁବ୍ ପସନ୍ଦ କରିଥାନ୍ତି। ସେହିପରି ଏଠାକାର ବରସାନା (ରାଧାରାଣୀଙ୍କ ଜନ୍ମସ୍ଥାନ) ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ହୋଲି ଅବସରରେ ଲଠିମାର ହୋଲି ଖେଳିବାର ଏକ ନିଆରା ପରମ୍ପରା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ହୋଲି ଅବସରରେ ସ୍ଥାନୀୟ ନନ୍ଦଗାଁରୁ କିଛି ଗୋପ ଯୁବକ ବରସାନା ଗାଁର ଗୋପାମାନଙ୍କୁ ରଙ୍ଗ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ଆସିଥାନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଗୋପାମାନେ ହାତରେ ବାଡି ଧରି ସେମାନଙ୍କୁ ଘଉଡ଼ାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାନ୍ତି। ଆଉ ଯୁବକମାନେ ଭାଲ ଧରି ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାନ୍ତି, ଯାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଖୁବ୍ କୌତୁକିଆ ଲାଗିଥାଏ। ଏହି ଖେଳକୁ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକେ ଲଠିମାର ହୋଲି କହିଥାନ୍ତି। ଏଥିରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ରାଗ, ହିଂସା ନ ଥାଏ ବରଂ ଏହା ସେଠାକାର ଏକ ପରମ୍ପରା ଭାବେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପାଳିତ ହୋଇଆସୁଛି।

* ଦିଲ୍ଲୀ ହୋଲି: ଦିଲ୍ଲୀରେ ପାଳିତ ହେଉଥିବା ହୋଲି ଉତ୍ସବ ସତରେ ବେଶ୍ ଦେଖିବାଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାଏ। ଏଠାରେ ହୋଲି ସେଲିବ୍ରେଶନ ଅବସରରେ ଲୋକମାନେ ଖୁବ୍ ନାଚଗୀତ କରିଥାନ୍ତି। ତା' ସହିତ ନାନାଦି ରକମର ମିଠା ଓ ସୁସ୍ୱାଦୁ ବ୍ୟଞ୍ଜନର ମଧ୍ୟ ଆନନ୍ଦ ନେଇଥାନ୍ତି। ଦିଲ୍ଲୀର ସ୍ଥାନେ ସ୍ଥାନେ ହୋଲି ପାର୍ଟିର ମଧ୍ୟ ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥାଏ; ଯାହାକି ଆଗକୁକୁ ବେଶ୍ ଆକୃଷ୍ଟ କରିଥାଏ।

* ଉଦୟପୁର ହୋଲି: ରାଜସ୍ଥାନର ଉଦୟପୁରରେ ବି ବେଶ୍ ରାଜକୀୟ ଭଙ୍ଗରେ ହୋଲି ସେଲିବ୍ରେଶନ କରାଯାଇଥାଏ; ଯାହାକି ଖୁବ୍ ଆକର୍ଷଣୀୟ ହୋଇଥାଏ। ହୋଲି ଅବସରରେ ଏଠାରେ

ହୋଲିକା ଦହନ ପାଳନ କରିବାର ଏକ ବିଧି ରହିଛି। ତା' ସହିତ ଏଠି ରାଜକୀୟ ବ୍ୟାଞ୍ଜନାଳାର ତାଳେତାଳେ ଭବ୍ୟ ଅଣ୍ଡ ପରେଡ଼ର ଆକର୍ଷଣ ବି ହୋଲି ଅବସରରେ ବହୁତ ଖାସ୍ ଲାଗିଥାଏ ଦେଖିବାକୁ।

* ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶର ହୋଲି: ପାରମ୍ପରିକ ଗୀତ ସାଙ୍ଗକୁ ନୃତ୍ୟ ଏବଂ ତା' ସହିତ ପରସ୍ପରକୁ ରଙ୍ଗ ବୋଳି ଏଠାକାର ଲୋକେ ବେଶ୍ ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସରେ ହୋଲି ଉତ୍ସବକୁ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି। କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ହୋଲି ଅବସରରେ ଭଗବାନ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଉପରେ ଆଧାରିତ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଭକ୍ତି ଗୀତକୁ ଗାଇବାର ନିଆରା ପରମ୍ପରା ବି ଏଠାକାର ଖୁବ୍ ଆକର୍ଷକ ଲାଗିଥାଏ।

* ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗର ହୋଲି: ଏଠାରେ ସାଂସ୍କୃତିକ ହୋଲିର ଛିଟା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ବିଶେଷକରି ଏଠାକାର ଶାନ୍ତିନିକେତନରେ ହୋଲି ପର୍ବକୁ ବସନ୍ତ ଉତ୍ସବ ଭାବେ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ। ସେହିପରି ଏଠାକାର ପୁରୁଲିଆ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ହୋଲି ଅବସରରେ ସ୍ଥାନୀୟ ବାସିନ୍ଦା ରଙ୍ଗବେରଙ୍ଗର ଅଭିର ସାଥେ ହୋଲି ଖେଳିବା ସହିତ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଲୋକକଳା ପରିବେଷଣ କରିବାକୁ ବେଶ୍ ଉତ୍ସାହିତ ଥା'ନ୍ତି। ରଙ୍ଗ ଖେଳିବା ସହିତ ପାରମ୍ପରିକ ଲୋକକଳାକୁ ନିକଟରୁ ଦେଖିବା ଓ ଜାଣିବାର ସୁଯୋଗ ଥିବାରୁ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ପୁରୁଲିଆ ଆସିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥା'ନ୍ତି।

* ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ହୋଲି: ଏଠାରେ ବି ହୋଲି ପାଳନର ଏକ ନିଆରା ଝଲକ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ। ଏଠାକାର ଲୋକେ ନାଚ, ଗୀତର ତାଳେତାଳେ ହୋଲି ଖେଳିବା ସାଙ୍ଗକୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପାରମ୍ପରିକ ମିଠା ତଥା ସୁସ୍ୱାଦୁ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ଖାଇବାକୁ ଭଲ ପାଇଥାନ୍ତି। କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ଏଠାକାର କିଛି ସ୍ଥାନରେ ଭୋଲ ବଜାଇ ପାରମ୍ପରିକ ନାଚ, ଗୀତ ପରିବେଷଣ କରି ମଧ୍ୟ ହୋଲି ପାଳନ କରିବାର ବିଧି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ।

ବୋତଲ ଭିତରେ ଅଠା ଲାଖେ ନାହିଁ କାହିଁକି

ମନରେ କେବେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଛି କି କାଗଜ, କାଠ, ରବର ସବୁକିଛିକୁ ଯୋଡ଼ି ପାରୁଥିବା ଅଠା ନିଜ ବୋତଲ ଭିତରେ କାହିଁକି ଲାଖୁକି ରହେନା? ଏଥର ଜାଣନ୍ତୁ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ...

ବିଜ୍ଞାପନରେ ଅନେକ ଅଠା କମ୍ପାନୀ ଦାବି କରନ୍ତି ଯେ, ତାଙ୍କର ସାମାନ୍ୟ ଟିକେ ଅଠା ଯେକୌଣସି ଜିନିଷକୁ ଯୋଡ଼ିପାରେ। ଆଉ ଏମିତି ଯୋଡ଼ିବ ଯେ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଥିବା ସ୍ଥାନକୁ କେହି ଅଲଗା କରିପାରିବେନି। ଆଉ କିଛି ଅଠାକୁ ତ ଲଗାଇବାବେଳେ ମଧ୍ୟ ସାବଧାନତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ପଡ଼େ। କାରଣ ଆଙ୍ଗୁଠିରେ ଲାଗିଗଲେ ଆଙ୍ଗୁଠି ପରସ୍ପର ସହ ଯୋଡ଼ି ହେଉଯିବାର ଆଶଙ୍କା ଥାଏ। ତେବେ ମନରେ କେବେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଛି କି କାଗଜ, କାଠ, ରବର ସବୁକିଛିକୁ ଯୋଡ଼ି ପାରୁଥିବା ଅଠା ନିଜ ବୋତଲ ଭିତରେ କାହିଁକି ଲାଖୁକି ରହେନା? ଏଥର ଜାଣନ୍ତୁ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ...

ଏହାର କାରଣ ଜାଣିବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମେ ଜାଣିବା ଜରୁରୀ ଯେ ଅଠା ପ୍ରକୃତରେ କ'ଣ? ଅଠା ପଲିମରରେ ତିଆରି ହୋଇଥାଏ। ପଲିମର ହେଉଛି ଏକ ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥ ଯାହାକି ଅଠାଲିଆ

ତଥା ପ୍ରସାରିତ ହେଉଥିବା ସ୍ତମ୍ଭକୁ ବୁଝାଏ। ଏହା ଅଠାଲିଆ ହେବା ସହ ପ୍ରସାରିତ ହେଉଥିବାରୁ ଅଠା ତିଆରି ପାଇଁ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ। ଆଉ ବିଶେଷତାମାନେ ଅଠା ତିଆରି କଲାବେଳେ ଏହି ଅଠାଲିଆ ଓ ପ୍ରସାରିତ ହେଉଥିବା ପଲିମର ସହ କିଛି ମାତ୍ରାରେ ପାଣି ମିଶାନ୍ତି। ଯଦ୍ୱାରା ଅଠା ସେମି ଲିକ୍ୱିଡ ଅବସ୍ଥାରେ ରହେ। ଏହି ପାଣି ସଲଭେସନ୍ ଭଳି ବି କାମ କରେ। ଏଇ ପାଣି ହିଁ ବୋତଲ ଭିତରେ ଅଠାକୁ ସୁଖୁବାକୁ ଦିଏନା ଓ ତାକୁ ସେମି ଲିକ୍ୱିଡ ଅବସ୍ଥାରେ ରଖେ। ଫଳରେ ଅଠା ବୋତଲ ଭିତରେ ସୁଖୁ ଲାଖୁ ଯାଏନା। ତେବେ ଆମେ ଯେବେ ଅଠାକୁ ବୋତଲରୁ ବାହାର କରୁ କିଛି ସମୟ ପରେ ଏହା ସୁଖୁଯାଏ ଓ ଜିନିଷକୁ ଯୋଡ଼ିଦିଏ। ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଠା ସୁଖୁ ନ ଥାଏ। ବରଂ ସେଥିରେ ମିଶିଥିବା ପାଣି ବାଷ୍ପ ହୋଇ ଉଡ଼ିଯାଏ। ଯଦ୍ୱାରା କେବଳ ଅଠାଲିଆ ପଲିମର ରହିଯାଏ, ଯାହାକି ଜିନିଷକୁ ଯୋଡ଼ିଦିଏ। ସେଥିପାଇଁ ଅଠାର ଠିକି ସବୁବେଳେ ବନ୍ଦ ରଖାଯାଏ। ଯଦି ବୋତଲ ଠିକି ଖୋଲା ରଖାଯାଏ

ଅଠାରେ ଥିବା ପାଣି ସୁଖୁଯାଏ। ଆଉ ଅଠାରୁ ଜଳୀୟ ଭାଗ ଚାଲିଗଲେ ତାହା ସୁଖୁ ବୋତଲ ଭିତରେ ଲାଖୁଯାଏ। ସାଧାରଣତଃ ଧଳାରଙ୍ଗର ସେମି ଲିକ୍ୱିଡ ଅଠା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏଭଳି ହୁଏ। ତେବେ ଫେଭିକ୍ୱିକ ପରି ଅଠାରେ ପାଣି ବ୍ୟବହାର ହୋଇ ନ ଥାଏ କି ତାହା ପଲିମରରେ ବି ତିଆରି ହୋଇ ନ ଥାଏ। ଏଥିରେ ସାଇନୋଏକ୍ସିଲେଟ ନାମକ ରସାୟନିକ ପଦାର୍ଥ ଥାଏ। ଏହି କେମିକାଲ ଯେବେ ବାଷ୍ପରେ ଥିବା ଜଳୀୟ ଅଂଶ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସେ ତାହା ଜିନିଷକୁ ଯୋଡ଼ିଦିଏ। ଆଉ ଫେଭିକ୍ୱିକ ଭଳି ଅଠାକୁ ପାଣିଠାରୁ ଦୂରରେ ରଖିବାକୁ ପଡ଼େ। ଏମିତିରେ ଏହାକୁ ତିଆରି କରୁଥିବା କମ୍ପାନୀ ଏଭଳି ବୋତଲ ବ୍ୟବହାର କରେ ଯେଉଁଥିରେ ପାଣିର ଗୋଟେ କଣିକା ବି ପହଞ୍ଚି ପାରୁ ନ ଥିବ। ଫେଭିକ୍ୱିକର ଠିକି ଖୋଲା ରଖିବେଲେ ବି ତାହା ସୁଖୁଯାଏ ଓ ଭିତରେ ଲାଖୁଯାଏ।

କୁଙ୍ଗା ଫୁ ଗାଁ

କୁଙ୍ଗା ଫୁ ଏକ ମାର୍ଗଲ ଆର୍ଟ, ଯାହାକୁ ଶିଖିବା ଭାରି କଷ୍ଟ। ଆଉ ସେଥିରେ ଦକ୍ଷ ହେବା ପାଇଁ ତ କଠିନ ଅଭ୍ୟାସ ଜରୁରୀ। ତେବେ ଜାଣନ୍ତି କି ଚାଇନାରେ ଏକ ଗାଁ ଅଛି ଯେଉଁଠି ସମସ୍ତେ କୁଙ୍ଗା ଫୁରେ ଦକ୍ଷ। ସେହି ଗାଁଟି ହେଉଛି ଚାଇନାର ବୁଇଜିହୋ ପ୍ରାନ୍ତର ଗ୍ୟାଙ୍ଗସି ତାଙ୍ଗ। ଏଠାକାର ଜନସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ୮୦୦୦। ସେ ଚାକିରିଆ ହୁଅନ୍ତୁ କି ଅପାଠୁଆ ଗରିବ ସମସ୍ତେ ଏଠି କୁଙ୍ଗା ଫୁରେ ପାରଙ୍ଗମ। କୁହାଯାଏ ୧୫୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଶାଓଲିନ ଭିନ୍ନ ତାଙ୍ଗ ଲାଓଶୁନ ଏଠାକୁ ଆସିବା ପରେ ଏହି ପରମ୍ପରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ପ୍ରଥମେ ତ ତାଙ୍ଗ ରାଜାଙ୍କ ସେନାଠାରୁ ନିଜକୁ ବଞ୍ଚାଇବା ଲାଗି ଶାଓଲିନ ମନ୍ଦିରରେ ଲୁଚିଥିଲେ। ପରେ ସେଠାକାର ଅଧିବାସୀ ତାଙ୍କୁ

ହଇରାଣ କରିଥିଲେ। ଥରେ ତାଙ୍କ ଉପରକୁ ପଥର ଫିଙ୍ଗିଲେ। ଏହାପରେ ତାଙ୍କ ସେମାନଙ୍କ ସହ ବିନା ହତିଆରରେ ଲଢ଼ି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହରାଇଥିଲେ। ତା' ସହ ସ୍ଥାନୀୟ ସବୁଠୁ ଭଲ କୁଙ୍ଗା ଫୁ ଯୋଦ୍ଧାକୁ ବି ହରାଇଲେ। ଫଳରେ ଗ୍ରାମବାସୀ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବେଶ୍ ପ୍ରଭାବିତ ହେଲେ। ଆଉ ସମସ୍ତେ କୁଙ୍ଗା ଫୁ ଶିଖିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ। ସେହି ପରମ୍ପରା ଆଜି ବି ବଳବତ୍ତର ଅଛି। ଆଉ ସମସ୍ତେ ବେଶ୍ ଆଗ୍ରହର ସହ ଏଠି କୁଙ୍ଗା ଫୁ ଶିଖନ୍ତି। ଘର, ବାହାର ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଲୋକେ ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥିବା ଏଠାରେ ବେଶ୍ ବାକି ନିଳନ୍ତି।

କଥା ଚାଟ୍

ଓଁ ଅଭିଜ୍ଞାନ ସାହୁ

ମୋର ଗୋଟେ ଭ୍ରମ ଧାରଣା ଥିଲା ଯେ କବିତା ପାଠୋତ୍ସବ ସଞ୍ଚାଳନ କରିବା ସବୁଠୁ କଷ୍ଟକର କାମ । ଏବେ ଜାଣୁଛି ସଞ୍ଚାଳନ ଅପେକ୍ଷା ପାଠୋତ୍ସବ ପାଇଁ କବି ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ତତୋଧିକ କଷ୍ଟିଆ କାମ । ଏଥିରେ ପ୍ରଶଂସା କମ ବଦନାମ ଜ୍ୟାଦା । ଯଦି ଏହା ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ତ କଥା ସରିଲା । ଏମିତି କୌଣସି ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ନାହିଁ ଯାହା ବିନା ଚର୍ଚ୍ଚା ବିତର୍କରେ ଆୟୋଜନ ହେଇଥୁଏ । କବି ବହୁଳ ରାଜ୍ୟରେ କବିତା ପାଠୋତ୍ସବ ଆୟୋଜନ କେତେ କଷ୍ଟ ତାହା ଆୟୋଜନ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ଲୋକ ଜାଣେ । କେବଳ ଗୋଟିଏ ଚମତା ଥିବା ଲୋକ ହିଁ ଏଭଳି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆୟୋଜନ ଦାୟିତ୍ୱ ନେଇପାରିବ ।

ଗତ 'ବିଶ୍ୱର ପ୍ରଥମ' ଓଡ଼ିଆ ସମ୍ମିଳନୀରେ କବିତା ପାଠୋତ୍ସବ ଆୟୋଜନ କରି ସରକାର ଯେଉଁ କିଛି ଅଧିକ ଲୋକପ୍ରିୟତା ହାସଲ କରିବା ଯୋଜନା ରଖିଥିଲେ ତାହା ବୁଝେନା ସମ୍ଭବ ହୋଇଛି । ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ମିଳିଲା ସେମାନେ ଲୁଚି ଗଲେ ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଲେ ନାହିଁ ସେମାନେ ଆୟୋଜକ ତଥା ସରକାରଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱ ପୁରୁଷ ଉଠାଇଲେ । କବି ସମ୍ମିଳନୀରେ ଯେତିକି ଲୋକ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଲେ ସେମାନେ ସରକାରଙ୍କୁ ଭୋଗ ଦେବେ କି ନଦେବେ ତାହା ସମୟ କହିବ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବିଶାଳ କବି ସମାଜ ଏ ସରକାରୀ କବିତା ପାଠୋତ୍ସବରେ କବିତା ପଢ଼ିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଲେ ସେମାନେ ବିଭିନ୍ନ ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ସିଧା ସଳଖ ଏ ସରକାରଙ୍କୁ ଆଉ ଭୋଗ ନ ଦେବା ପାଇଁ ଖୋଲା ଖୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ନେଲେଣି । ମୋଟ ଉପରେ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ କବିତା ପାଠୋତ୍ସବ ଆୟୋଜନ ଦ୍ୱାରା ସରକାରଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ କମ ଗଫା ଅଧିକ ବୋଲି ଅନୁଭବ ହେଉଛି ।

କିଛି ଯୁକ୍ତି କରୁଛନ୍ତି, ବିଶ୍ୱ ଓଡ଼ିଆ ସମ୍ମିଳନୀ କାଳେ ଆମ ସ୍ୱାଭିମାନ ଓ ଅସ୍ମିତାର ପ୍ରଦର୍ଶନ । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବତା ହେଲା ଭିନ୍ନ । ଆମ ଲୋକଭାବ ପାଇଁ ତୋରଣ ଓ ଆଲୋକ ସଜା କରିବେ ବଜାଳି, ଶୋଭାଯାତ୍ରା ପାଇଁ ବ୍ୟାଘ୍ର ପାର୍ଟି ଆସିବ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶରୁ, ଉତ୍ତର ପାଇଁ ନୂଆ ଲୁଗା ବିକ୍ରି ହେବ ଅଣଓଡ଼ିଆ ମାଲିକଙ୍କ ବଡ଼ ବଡ଼ ମଲ୍ଲର । ସାମାନ୍ୟ ସଭା ପାଇଁ ମଞ୍ଚ ତିଆରି କରିବେ ବାହାର ରାଜ୍ୟର କଣ୍ଠାକାର । ପଡୋଶୀ ରାଜ୍ୟରୁ ପରିବା ନ ଆସିଲେ ଘରେ ରୋଷେଇ ବନ୍ଦ । ଅଣ ଓଡ଼ିଆ ମିଶ୍ରା ନ ମିଳିଲେ ରାଜ୍ୟରେ 'ପ୍ରଗତି' ଅସମ୍ଭବ । ତଥାପି ଏ ଜାତି କାଳେ ସ୍ୱାଭିମାନୀ । 'ବିଶ୍ୱର ପ୍ରଥମ' ଭାଷା ସମ୍ମିଳନୀ ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ଶହେ କୋଟି ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଓଡ଼ିଆ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ଭାଗ କେତେ ତାହା ଅବଶ୍ୟ ତଦନ୍ତ ସାପେକ୍ଷ । ଏହି ବର୍ଣ୍ଣାତ୍ମକ ଉତ୍ତର ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିବା ସିଂହ ଭାଗ ଗଲା ଅଣଓଡ଼ିଆ ଇଭେଣ୍ଟ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଉ ସ୍ୱାଭିମାନି ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ଭାଗକୁ ମିଳିଲା 'କଣ୍ଠକର୍ତ୍ତା' । ତେଣେ ଶୀତତାପ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଟେକ୍ସ ଭିତରେ କିନ୍ତୁ ଭାଷାପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ଓଡ଼ିଆ ଅସ୍ମିତା ଓ ସ୍ୱାଭିମାନି ଉପରେ ଆବେଗମୟ ଭାଷଣ ପରେ ଭାଷଣ ଚାଲିଥିଲା ।

ଏବେ 'ବିଶ୍ୱର ବୃହତ୍ମମ' ଲିଟ ଫେଷ୍ଟିଭ ପାଇଁ ଏକକାଳୀନ ୬୧ ଜଣ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟିକ ଯୋଗ ଦେବା 'ଓଡିଶା ଇତିହାସ'ରେ ପ୍ରଥମ ବୋଲି ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରତିନିଧି କରୁଛନ୍ତି । (ଅବଶ୍ୟ ଏବେ ଦେଶରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ 'ସାହିତ୍ୟିକ' ଓ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସବୁ ଆୟୋଜନ

କିଷ ନ ଦେଖିଲା ଏ ନୟନ ଆଜ

'ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ରଥମ') । ସାହିତ୍ୟ ଯୋଡ଼େ, ସାହିତ୍ୟ ଉଦ୍‌ଦାରତା, ସହିଷ୍ଣୁତା ଓ ନମ୍ରତା ଶିଖାଏ ଭଳି ଚିନ୍ତକମାନଙ୍କ ଭାଷଣ ନିଜତି ସଭାମାନଙ୍କରେ ଶୁଣି ଶୁଣି ସାହିତ୍ୟିକମାନେ ଏତେମାତ୍ରରେ ଉଦବୁଦ୍ଧ ହୋଇଛନ୍ତି ଯେ ଲିଟଫେଷ୍ଟି ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ସାହିତ୍ୟିକଙ୍କ ସୂଚୀ ବାହାରୁ ବାହାରୁ କାହୁଣ୍ଡି ଫିଟା ଆରମ୍ଭ ହେଇଗଲା । ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକମାନେ ସାହିତ୍ୟକୁ ମହିମାମଣ୍ଡିତ କରି ଭାଷଣରେ ଯାହା ସବୁ କହୁଛନ୍ତି ତାହାର ପ୍ରାକ୍ତିକାଳ ବିଚ ବଜାରରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେଲା । ଗତକାଳ ସାହିତ୍ୟ ଖଟି ପାଖା ପାଖା ଦୋକାନରେ ଦୁଇଜଣ ଟୁଙ୍ଗ ସାହିତ୍ୟିକ କଥା ହେଉଥିଲେ । ଜଣେ କହିଲେ- 'ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ଡିଭାଇଡ଼ ଆଣ୍ଡ ରୁଲ ଏ ଦେଶକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିଦେଲା । ସେମାନେ ଭାଇ ଭାଇ ଭିତରେ ଲଢେଇ କରି ଦେଶକୁ ଶହେ ବର୍ଷ ଶାସନ କଲେ । ଏବେ ରାଜ୍ୟ ହେଉ କି କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ହୁଅନ୍ତୁ କବିତା ପାଠୋତ୍ସବ ଆଉ ଲିଟଫେଷ୍ଟି ଆୟୋଜନ କରି ଆମ ସାହିତ୍ୟିକଙ୍କ ଭିତରେ ଲଢେଇ ଲଗେଇଦେଲେଣି । ସାହିତ୍ୟିକମାନଙ୍କୁ ଏମିତି ଭାଗ ଭାଗ କରିବା ପଛରେ ସରକାରଙ୍କ କଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଛି ତାହା

ବୁଝା ପଡ଼ୁନି । କିହୋ ଓଡ଼ିଆ ପୁଅ ସେଇ ବିଭାଗ ମନ୍ତ୍ରୀ । ୬୧ ଜଣଙ୍କୁ ତାକିଲ, କାହିଁ ୬୧୦ ଜଣଙ୍କୁ ତାକିଥିଲେ କଣ ଅସୁବିଧା ଥିଲା । ରେଳ ମନ୍ତ୍ରୀ ବି ଓଡିଶାରୁ ଯାଇଛନ୍ତି । ଗୋଟେ ପୁରୀ ରେଳ ଗାଡି ବୁକ କରିଦେଇଥିଲେ କଥା ସରିଥାନ୍ତା । ଯାହାର ଇଚ୍ଛା ଆସ ରେଳରେ ବସ । ସବୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ତ ସରକାରୀ ଧନରେ ହେଉଛି କେଉଁ ନିଜ ପକେଟରୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଛି ଯେ, ଏତେ କୁହୁ କୁହୁ । ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ କଣ ଚବିଶ କ୍ୟାରେଟ ଖାଣ୍ଟି ଗିନୀ ସୁନା ଲେଖକମାନଙ୍କ ଅଭାବ ଅଛି କି ? ଏଠି ତ ଘରେ ଘରେ ସାହିତ୍ୟିକ, ସମସ୍ତେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଓ ସମସ୍ତେ ଓକିଆରୁ ପଡି ଗଲା । ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଏକକ୍ଷିପି ଜଣଙ୍କୁ ତାକି ଓଡ଼ିଆ ମନ୍ତ୍ରୀ ପୁଅ ଯେଉଁ ଇତିହାସ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ତାହା ଓଲଟ ପଡିଲା ଜାଣ । ଅଯଥାରେ ଛଅ ଶହ ଖଣ୍ଡେ ଭୋଗ ହରେଇବା ଥାଏ । ତାଙ୍କ କଥାଶୁଣି ପାଖରେ ଥିବା ଆଉ ଜଣେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ପ୍ରତିବାଦୀ କବି କହିଲେ ଏକାତେନା ପୁରସ୍କାର ନେଇ ଲୋକ ଯେତିକି ନାଁ କରିନାହାନ୍ତି ପୁରସ୍କାର ନେଇ କିଛି ଲୋକ ବେଶି ନାଁ କମେଇଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ବୃହତ୍ମମ ଲିଟଫେଷ୍ଟିକୁ ଯାଇଥିବା ଲୋକ ଯେତିକି ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ନାହାନ୍ତି ସେତିକି ଯିବା ପାଇଁ ମନା କରି ଲୋକ ତା ଠାରୁ ବେଶି ଚର୍ଚ୍ଚାରେ । ଲାଗୁଛି, କି

ଫାଇଲ ଶିଖର ସମ୍ମିଳନୀକୁ ରାଷ୍ଟ୍ର ମୁଖ୍ୟ ନ ଯିବା ଦ୍ୱାରା ଦେଶର ବିଦେଶ ନୀତି ଚଳନା ହେଲାପରି ଲିଟ ଫେଷ୍ଟିକୁ କିଏ ନଗଲେ ଯେମିତି ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଶ୍ରତି ଘଟିବ । ପାଖରେ ଆଉ ଜଣେ ଯୋଗାଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟିକାବୀ ଚାହା ପଢିଥିଲେ ଯାକ କଥାଭିତରକୁ ଧସେଇ ପଶି କହିଲେ ନାହିଁମ କାଳେ ବିଦାୟ ଦେବାକୁ ଲୋକ ଫୁଲ ଟୋଡା ଧରି କ୍ଷେପନରେ ପହଞ୍ଚି ନିରାଶ ହେବେ ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଗୋଚରାଣ୍ଡେ ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ଆରୁଆ ମନା କରିଦେଲେ । କୌଣସି ଲିଟ ଫେଷ୍ଟି ହେଉ କିମ୍ବ କିଏ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଲା ନ ପାଇଲା ହେଉ ଏହା ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ପାଇଁ ଏପରି କିଛି ଚୁରୁଦପୁରୁଷ୍ଟି ସାହିତ୍ୟିକ ଘଟଣା ବୁଝେଁ ଯାହା ଉପରେ ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ଚର୍ଚ୍ଚାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି ।

ଏବେ ଆଉ କିଛି ନୂଆ ପ୍ରକାଶିତ ଏକାକୀ ଯୁବ ସାହିତ୍ୟିକ ବାହାରିଲେଣି ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି ସାହିତ୍ୟ ଉତ୍ସବ ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ଲେଖକଙ୍କ ତାଲିକା ଦେଖେଇ ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ସିଧା ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାଉଛନ୍ତି ଏମାନଙ୍କୁ କିଏ ଚିହ୍ନଟି କି ? କି ଅଜବ କଥା, ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ପଢିବ କି ଜାଣିନ ମାନେ ବୁଝେଁ ସେମାନେ ଲେଖକ ବୁଝିବେ । ବରଂ 'ମୋତେ କିଏ ଚିହ୍ନଟି କି ?' ପଚାରିଲେ ହୁଏତ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା । ପୂର୍ବ କାଳରେ ଯେମିତି ରାଜାମାନେ ଛନ୍ଦ ବେଶରେ ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ଭିତରେ ବୁଲି ନିଜର ଶାସନ ବିଷୟରେ ଲୋକମତ ଜାଣୁଥିଲେ ସେମିତି ଏହି ତଥାକଥିତ ସ୍ୱୟଂକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ସାହିତ୍ୟିକମାନେ ଯଦି କେବେ ନିଜର ସୁରକ୍ଷିତ ପରିଧି ବାହାରେ ଥିବା ସାଧାରଣ ପାଠକଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଆନ୍ତି ତେବେ ନିଜ ଲେଖକୀୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପ୍ରତିମୋହ ଉଠାଇ ହେବା ଥାଏ । ଏ ସବୁ ଘଟଣା ଦେଖିଲେ ଲାଗୁଛି କୌଣସି ଲିଟ ଫେଷ୍ଟି ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ହେବା ବୋଧେ ଜୀବନର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଉପଲବ୍ଧି । ଯେତେବେଳେ ଚୁରୁଜନମାନଙ୍କର ନିଜ ଭିତରେ କାହୁଣ୍ଡି ହେଲି ଖେଳ ଏ ଯାଏଁ ସରିବ ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନବପ୍ରକାଶନଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦେଇ କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଯେତିକି ଦେଖୁଛନ୍ତି ସେତିକି ଶିଖୁଛନ୍ତି ।

ଏସବୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହୁଳ ସାହିତ୍ୟିକ ଉତ୍ସ ଦ୍ୱାରା ସାହିତ୍ୟର କେତେ ଉନ୍ନତି ହେଉଛି ନ ହେଉଛି ତାହା ଭିନ୍ନ କଥା କିନ୍ତୁ ଗୋଟେ ସୁଜନଶୀଳ ମାହୋଲ ତିଆରି ହେଉଛି, ସାହିତ୍ୟିକଙ୍କ ଭିତରେ ହଲ ଚଳ ହେଉଛି । ସାହିତ୍ୟିକମାନଙ୍କ ବିନୋଦନ ସହ ଭାବର ଆଦାନପ୍ରଦାନ ହେଉଛି ତାହା ବଡ଼ କଥା । କିନ୍ତୁ ଏହି ବିନୋଦନ ପାଇଁ କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚର ଆଶ୍ୟକତା କେତେ ଜରୁରୀ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟକ ସଚେତନ ନାଗରିକର ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାର ଅଧିକାର ଅଛି । ଗୋଟେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗାଁ କୁ ଜଳେଇ ଦେଲେ ଶହେ ଟ୍ରକ କୋଇଲା ମିଳିବ । କୋଇଲାର ବି ମୂଲ୍ୟ ଅଛି । ଆପଣଙ୍କୁ କୋଇଲା ବିକ୍ରିର ଲାଭ ନା ଜଗୁଥିବା ଗାଁ କେଉଁଟା ଦେଖାଯାଉଛି ତାହା ଆପଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ।

ସେ ଯାହାହେଉ, ବିଶ୍ୱର ବୃହତ ଲିଟଫେଷ୍ଟିରେ ଆମ ସାହିତ୍ୟ ଦେଶବିଦେଶରୁ ଆସିଥିବା ଅନ୍ୟ ସାହିତ୍ୟିକମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରୁ ଓ ଓଡ଼ିଆ ଲେଖକଙ୍କର ବୌଦ୍ଧିକ ପରିଚୟ ସହ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟର ଜାତୀୟ ଭାବମୂର୍ତ୍ତି ବହୁ ଏତିକି ମଜାଳ କାମନା କରୁଛି । ମଜାଳ ହେଲେ ଭଲ ନହେଲେ ବି ଭଲ, କାରଣ ଯେଉଁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଲିଟଫେଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ସାହିତ୍ୟିକଙ୍କ ଭିତରେ ଭାବର ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି ସେହି ପରିମାଣରେ ସାହିତ୍ୟିକମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଅସହିଷ୍ଣୁତା ଓ ପରଶ୍ରୀକାଚରତା ଦିନକୁ ଦିନ ବଢିବାର ଲାଗିଛି ।

-ବନମାଳା ଭବନ, ଖାନନଗର, କଟକ
ମୋ: ୯୪୭୭୦୧୦୭୫୮

ପୁସ୍ତକ ସମୀକ୍ଷା

ଉତ୍କଳର ବରପୁତ୍ର ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସ
ତତ୍କର ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ସ୍ୱାଇଁ, ଏଧେନା ବୁକ୍ସ,
ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨, ମୂଲ୍ୟ-୧୨୦ଟଙ୍କା

ପୁସ୍ତକରେ ଦୀର୍ଘ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି, ଯାହା ୧୮ ପୃଷ୍ଠା ରହିଛି । ଏଥିରେ ଯେଉଁ ସୂଚନା ପ୍ରଥମରେ ଲେଖକ ଦେଇଛନ୍ତି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ତଥ୍ୟନିଷ୍ଠ ଓ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର । ଇଂରେଜ ଶାସନ ବିରୋଧରେ ଘଟିଥିବା ଭାରତୀୟ ସ୍ୱାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନ ଯୁଗରେ ସେ ଥିଲେ ଅନ୍ୟତମ ଆଦ୍ୟ ପୁରୋଧା ଥିଲେ ଉତ୍କଳମଣି ଗୋପବନ୍ଧୁ । ତାଙ୍କ ରାଜନୈତିକ ଜୀବନ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ୧୯୦୮ରେ ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀ ମାଧ୍ୟମରେ । ତାର ନେତା ଥିଲେ ଉତ୍କଳ ଗୌରବ ମଧୁସୂଦନ ଦାସ । ଉତ୍କଳମଣି ନିଜ ଜୀବନକୁ ଦେଶବାସୀଙ୍କ ସେବାରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଥିଲା ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଓ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଜଗତକୁ ତାଙ୍କ ଅବଦାନ ଅତୁଳନୀୟ । ଏହା ସବୁ ବର୍ଗର ପାଠକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଦୃତି ଲାଭ କରିବ ।

ଆଳାପ: ଶିଶୁ ସାହିତ୍ୟିକଙ୍କ ସହିତ
ସମ୍ପାଦନା-ତତ୍କର ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ସ୍ୱାଇଁ
ପ୍ରକାଶକ- ସିନ୍ଧୁଜା, ବିଜେବି ନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୧୪
ପୁସ୍ତକରେ ୪୦୦ଜଣ ଶିଶୁ ସାହିତ୍ୟିକଙ୍କ ସହିତ ଆଳାପ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଉପେନ୍ଦ୍ର ତ୍ରିପାଠୀଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ଖୁଣ୍ଟିଆଙ୍କ ପାଖରେ ତତ୍କର ସ୍ୱାଇଁ ଶେଷ କରିଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ଶିଶୁ ସାହିତ୍ୟିକମାନେ ନିଜ କୃତୀ ଓ କାର୍ତ୍ତ ମାଧ୍ୟମରେ ଶିଶୁ ସାହିତ୍ୟର ବିକାଶ ଧାରାକୁ ଆଗକୁ ନେବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିଛନ୍ତି ବା କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସହ ସାମ୍ବନ୍ଧ ଆଳାପ ଏଥିରେ ସଂଲଗ୍ନ ହୋଇଛି । ବହୁ ଅନୁହା କଥା ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଘୁଲ ପାଇଛି । ସଂକଳକ ସେଗୁଡି କୁ ଏକାଠି କରି ପୁସ୍ତକ ଆକାରରେ ପାଠକଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରକାଶିତ ସାମ୍ବାଦିକାଗୁଡିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ଆଉ ପୁସ୍ତକାଠ୍ୟ, ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ପାଠକାଦୃତି ଲାଭ କରିବ ।

ବଡ଼ ମଣିଷଙ୍କ ବଡ଼ ପଣିଆ
ଡାକ୍ତର ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ସ୍ୱାଇଁ, ସୁଧା ପ୍ରକାଶନ, ବାଖରାବାଦ,
କଟକ-୨, ମୂଲ୍ୟ- ୧୫୦ଟଙ୍କା

ବଡ଼ ମଣିଷଙ୍କ ବଡ଼ ପଣିଆ ପୁସ୍ତକରେ ୫୨ଜଣ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିଷୟରେ ଡାକ୍ତର ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ସ୍ୱାଇଁ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ଆଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି । ଦୁନିଆରେ ଅନେକ ମହତ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜ ନିଜର ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣକୁ ଜଳାଖିଳି ଦେଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ହିତ ନିଜିତ ସର୍ବଦା ତପ୍ତ । ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ସମ୍ମାନର ପାତ୍ର ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ଏଥିଲାଗି ଏମାନେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଦର୍ଶ । ସେମାନଙ୍କ ଅଦର୍ଶରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହେଲେ ନିଶ୍ଚିତ ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ଶୃଙ୍ଖଳିତ ଜୀବନ ଯାପନ କରିପାରିବ । ପୁସ୍ତକରେ ପୃଥିବୀ ବହୁ ବିଖ୍ୟାତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ମହତ୍ ତଥା ଅସାଧାରଣ ରୁଣ ସମ୍ପର୍କରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ଏହା ପାଠକଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଦୃତ ହେବ ବୋଲି ଆଶା ।

ବୋନସାଇଲର ଦାମ ଓ ବ୍ୟୋଜି

ଏ ହେଉଛି ଏକ ଛୋଟ ବୋନସାଇଲ ଗଛ । ନା ଲଏ ଫଳ ଦେଉଛି ନା ଦେବ ମୂଲ୍ୟବାନ କାଠ । ହେଲେ ଏହାର ଦାମ ଏତେ ଯେ, ବିଶ୍ୱାସ କରିହେବ ନାହିଁ । ଏହା ଏକ ଜାପାନୀ ଲୁକ୍ ପାଇନ୍ ଗଛର ବୋନସାଇଲ । ଜାପାନର ତାକାମାସୁରେ

ହୋଇଥିବା ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ବୋନସାଇଲ କନଭେନସନ୍‌ରେ ଏହା ୯ କୋଟିରେ ନିଲାମ ହୋଇଛି । ମାତ୍ର ୩ ଫୁଟ ଉଚ୍ଚତାର ଏହି ବୋନସାଇଲ ଗଛଟି ମୋତି ହୋଇ ରହିଛି ଓ ସୁନ୍ଦର ଛୋଟ ଛୋଟ ପତ୍ର ଥିବା ଶାଖା ଅଛି । ଏହି ବୋନସାଇଲ ଗଛଟି ଦେଖିବାକୁ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର । କହିବାକୁ ଗଲେ ବୋନସାଇଲ ହେଉଛି ଏକ ସୁନ୍ଦର କଳା । ଛୋଟ ପାତ୍ରରେ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୟସ୍କ ଗଛକୁ ବଜାଇବାର ଏହି କଳାକୁ ଖୁବ୍ ଯୌର୍ଯ୍ୟର ସହ ଅନେକ ପରିଶ୍ରମ କରି ତିଆରି କରାଯାଇଥାଏ । ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଲାଗେ ଯତ୍ନ ସହକାରେ ସୁନ୍ଦର ବୋନସାଇଲଟିଏ ତିଆରି କରିବାକୁ । ବୋନସାଇଲ ଗଛଟି ଯେତେ ପୁରୁଣା ଓ ବିରଳ ତାର ମୂଲ୍ୟ ସେତେ ଅଧିକ ହୁଏ । ଆଉ ସାମାନ୍ୟ ଅବହେଳାରେ ବୋନସାଇଲ ନଷ୍ଟ ବି ହୋଇଯାଇପାରେ । ଉକ୍ତ ଦାମୀ ବୋନସାଇଲ ଗଛଟି ୪୦୦ ବର୍ଷ ପୁରୁଣା ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହାର ଦାମ ଏତେ ଅଧିକ ।

ଟି-ରେକ୍ସ ରେସ୍

୨.୫ ବିଲିୟନ ବର୍ଷ ତଳେ ପୃଥିବୀରେ ଡାଇନୋସରଙ୍କର ଥିଲା ରାଜତ୍ୱ । ଏହି ବିରାଟକାୟ ପ୍ରାଣୀ ଥିଲେ ଖୁବ୍ ଭୟଙ୍କର । ଡାଇନୋସର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଥିଲେ । ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଚାଇନୋସରସ୍ ରେକ୍ସ ବା ଟି-ରେକ୍ସ ହେଉଛି ଅନ୍ୟତମ । ଏହା ମାଂସାସୀ ଓ ଭୟଙ୍କର ଥିଲା । ମିଳିଥିବା ଜୀବାଶ୍ମ ହେଉଛି ଏହାର ପ୍ରମାଣ । ଏମାନଙ୍କ କଥା ଭାବିଲେ ହିଁ ମନରେ ଭୟ ପୃଷ୍ଠି ହୁଏ । ଭାବିଲେ ଯଦି ଏବେ ଏହି ଡାଇନୋସର ଥାଆନ୍ତେ ପରିଚ୍ଛିନ୍ନ କିଭଳି ହୋଇଥାଆନ୍ତା । ତେବେ ଜାଣିକି ଆମେରିକା, ଅଉବର୍ନରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଦେଖିବାକୁ ମନକ୍ରି ଶହ ଶହ ଟି-ରେକ୍ସ । ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୌଡ଼ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ହୁଏ । ଭାବି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିବେ ଡାଇନୋସରଙ୍କର ପୁଣି ରେସ୍ ! ପ୍ରକୃତ କଥା ହେଲା ଟି-ରେକ୍ସ ବେଶରେ ଏଠି ଦୌଡ଼ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ହୁଏ । ଯେଉଁଥିରେ ଛୋଟରୁ ବଡ଼ ଶହ ଶହ ଲୋକ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ପ୍ରତିଯୋଗୀଙ୍କୁ ଏଠି ମାଗଣାରେ ଟିରେକ୍ସ କମ୍ପ୍ୟୁମ ଦିଆଯାଏ । ଶହ ଶହ ସଂଖ୍ୟାର ଟି-ରେକ୍ସ ଦୌଡ଼ୁଥିବାର ଦୃଶ୍ୟ ବେଶ୍ ମଜାଦାର ଲାଗେ । ଏହି ନିଆରା ରେସ୍ ଦେଖିବାକୁ ଦର୍ଶକଙ୍କ ଭିଡ଼ ଜମେ ।

ଏନର୍ଜି ଅଟୋମୋଟିଭ୍ କାର

ଦିନକୁ ଦିନ ବହୁଥିବା ପେଟ୍ରୋଲ ଦାମ ଯୋଗୁ ଅନେକ ସମୟରେ କାର୍ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜା ହୁଏନା । ମନରେ ଆସେ ଏମିତି ଗାଡ଼ି ତିଆରି ହୁଅନ୍ତା ଯାହାକି ପବନରେ, ସୌର ଶକ୍ତିରେ ଚାଲନ୍ତା । ଯଦିଓ ଏବେ ଲଲେକ୍ସିକ୍ ବାହନ ସହ କିଛି ଗାଡ଼ି ସୌରଶକ୍ତି ଚାଳିତ ବି ଆସିଲାଣି । ତେବେ ଜାଣିଲେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ଏବେ ଏମିତି ଏକ କାର ତିଆରି କରାଯାଇଛି, ଯାହା ବ୍ୟାଟେରୀଚାଳିତ ହେବା ସହ ଏହାର ରୁଫ୍‌ରେ ସୋଲାର ପ୍ୟାନେଲ ଓ ଫ୍ଲିକ୍ଟ ଚର୍ଜିଙ୍ଗ୍ ବି ରହିଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଗାଡ଼ିରେ ବିଦ୍ୟୁତ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନର ତିନି ପ୍ରକାର ମାଧ୍ୟମ ରହିଛି । ଯଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାଟେରୀର ଚାର୍ଜ୍ ସରିଗଲେ ତାହା ସୌର ପ୍ୟାନେଲ ଓ ଫ୍ଲିକ୍ଟ ଚର୍ଜିଙ୍ଗ୍ ସାହାଯ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟୁତ ତିଆରି ହୋଇ ଚାର୍ଜ୍ ହୋଇଯିବ । ଫଳରେ ବିନା ଟିକାରେ ଯେତେ ଦୂର ଚାହିଁଲେ ବି ଯାତ୍ରା କରିହେବ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଗାଡ଼ିକୁ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଥମ ଏନର୍ଜି ଅଟୋମୋଟିଭ୍ କାର ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ସୌର ପ୍ୟାନେଲ ଦ୍ୱାରା ଦିନକୁ ୭ କି.ମି. ଯାଇହେବାବେଳେ ପବନ ହେଉଥିବା ସ୍ଥାନରେ ଫ୍ଲିକ୍ଟ ଚର୍ଜିଙ୍ଗ୍ ଦ୍ୱାରା ୧୫ କି.ମି. ଯିବାପରି ଚାର୍ଜ୍ ହୋଇପାରେ । କାରଟି ଘଣ୍ଟା ପ୍ରତି ୫୦ କି.ମି. ବେଗରେ ଗତି କରିପାରେ । ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରାୟ ୧୪ ଲକ୍ଷ ରଖାଯାଇଛି ।